

Çarsaf

17 MART 1976

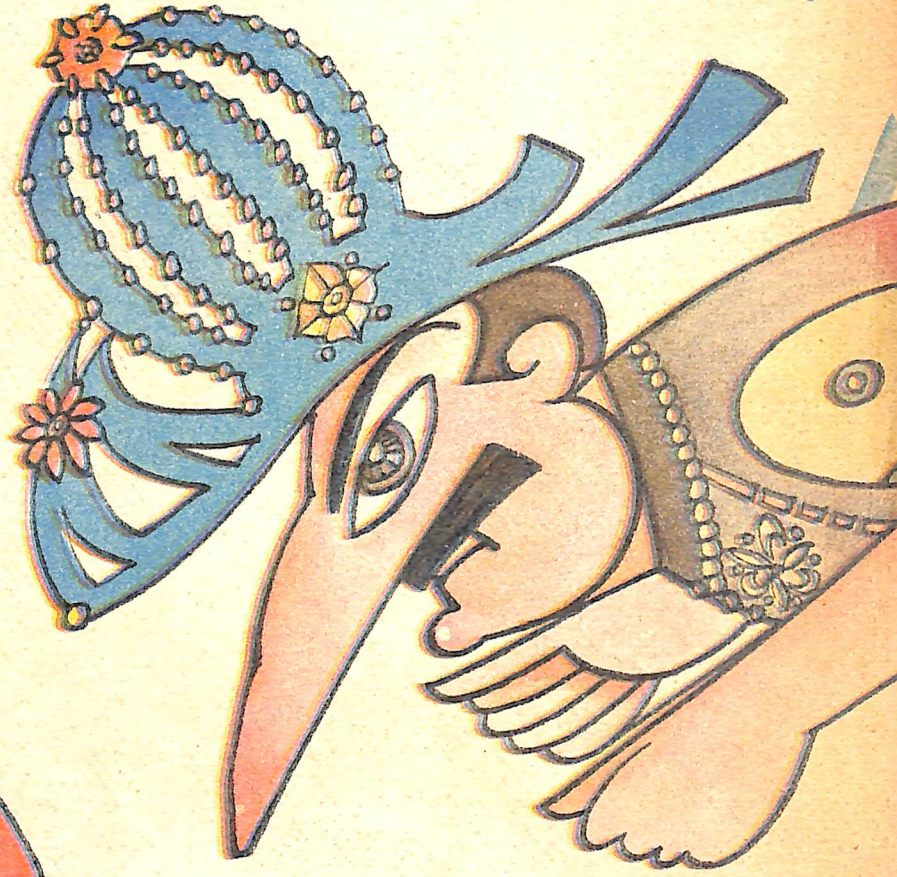
250 KURUŞ

SAYI: 14

Bir vatandaşın feryadı:

**HAYSİYET
ANANIZIN
ÖREKESİ
DEĞİLDİR,
OYNATMAYIN!**

- YAAAR BANA BİR EĞLENCE!...
- PATLAMA GELİYORUM!...

Emekli Karlıoğlu

Namuslu aile kızı!...

ÇETİN EMEÇ

ANASININ sık sık hatırlarını sorsalar da... Avrâdının her fırsatta kulaklarını çınlatsalar da... Sülâlesini sebepli, sebepsiz rahmetle ansalar da... Bir de üstelik bu hatır sorma, kulak çınlatma ve rahmetle anmada "Ç bicim"lik külhanbeyiçizgisinde kalmaya özen göstermeler de, inanır, onu feda etmeye gönülleri razı olmaz.

O, başları sıkıştıkça sığındıkları bir kutsal kavram. Öfkeleri tutuşukça ensesinde boza pisirdikleri bir şamaroğlanı... Hani ayrılanları kabardıkça da, el altında bulmakta pek hoşlandıkları, bir hamam oğlanıdır.

O, ne midir? Ne indir, ne çıkar, ne de sizin, benim gibi bir Ademoğlu.. Bir ipucu vermek gerekirse "Azıcık yaşlıdır" diyebilirim. Kökü, kökeni taa eski Yunan'a; eski Yunan'ın da Perikles devrine dayanır... Demek, yaklaşık iki bin iki yüz elli yaşlarında bir ihtiyarcık. Anı hem şamar, hem de hamam oğlanı rolleri oynayabildiğine göre, besebelle, her dem taze bir ihtiyarcık.

Adı mı? Bileceksiniz canım: Demokrasi...

Bunca dostu ve yârânı (!) arasında, bizim durup dururken onun adını anmamız, elbette sebepsiz değil. Yine, bir 12 Mart'a eriştik de...

Her namuslu aile kızının başına bir takım olaylar gelebilir... Şaşabilir... Yoldan çıkabilir... Eh, biraz da başıboş bırakılmışsa, eş diye ya davulcu ya zurna çiya varabilir... Ama 12 Mart, "her namuslu aile kızının başına gelebilir", mazretiyle sineye çekilip, sindirilecek olaylardan değildir. Böylesini olmaması, yapılmaması; kazığını yedikten sonra acısını hiç tadılmamış farz edebilmek, "nah" kelle ililiğinde manda yüreği gerektirir.

12 Mart, demokrasinin dağa kaldırı- lış yıldönümüdür. Dağa kaldırılış; sonra da karanlık bir mağara ortamında, tümen tümen gözü dönmüşün "özel ziyaret"ine uğrayış...

DEMOKRASI, bir garip nesne; garipliği de bakınız neresinde:

İster sağcının dikâlesi bir ceberut; ister bir sol diktatörlük; hepsi, ama hepsi, hamurunda demokrasi mayası olduğu iddiasındadır. Bugün, Birleşmiş Milletler dosyasında fişlenmiş yüz elli küsur ülke mi var? Yüz milyonlarca kişilik kalabalıkları barındıranınan, köyirisi nüfus besleyenine kada; teki yoktur ki; hem zorba yumruğu altında inildesin, hem de demokrat olduğunu ileri sürmesin. Bir de, aşk dolu demokratlık. Sanırsınız hepsi komşusundan baskın. Bırakınız komşuyu hepsi yeryüzündeki en soylu örnektir...

Ama, demokrasiye bunca sahip çıkan arasında, gerçek demokratik kurallara uyanların sayısı iki çift elin parmaklarını geçebilir mi? Pek şüpheliyim.

SEZAR'ın hakkını Sezar'a, demokrasinin babalığını Yunanlılara vermek doğru olur. Evet; onlar bizim Karagözümüzden İtilokum, imambayıldı ve ke-

bablarımızı kadar apartmaya değer neyimiz varsa el koymuşlardır. Ama, 12 Mart'la başarılı bir faşizm sınavı veren bizler için, herhalde demokrasi babası olarak dünyanın karşısına çıkmaya ola- nak kalmamıştır.

Yunanlı, henüz faşizm sülâlesinden nasibini almadığı çağda, derebeylik rejimlerine ve artık küf tutmuş aristokrasiye karşı çıkarmıştı demokrasiyi. Ama nispet diye, ama kalkan diye... İlke olarak hâkimiyeti halka vermiş. Halk adına bu yetkiyi kullanma hakkını da, halkın bir takım temsilcilerine bırakmıştı...

O devir Atina'sında, halk temsilcisini seçmeye yetkili yine bir avuç insan. Gerisi; köle olarak, kadın olarak ve ticaret yollarının gelip düğümlendiği kozmopolit bir kentin yabancı sakinleri olarak, esasen saf dışı. İki, üç yüz bin nüfusa karşılık, diyelim ki yirmi bin kişi; bu yetkiyi ya kullanıyor, ya kullanmıyor. Bu da gösteriyor ki demokrasi, iddia edildiği gibi bir çoğunluk rejimi olarak doğmamıştır.

Ve, ne yazık ki, şimdi o hâlâ azınlıkların elinde oyuncaktır. Oyuncaklıktan kurtulamadığı için de, hep tartışma konusu olmuştur.

Nasıl olmasın? Bir ülkede, kim otoriter yönetim kurmaya heves ederse, onun adını kullanır. Demokrasi, ne denli demokratik ölçülerinden saptırılırsa, o derece demokrasi boyasına batırılmak istenir....

DEMOKRASİYİ bazen, Sosyal Demokrasi etiketiyle piyasaya sürerler. Ne demektir Sosyal Demokrasi? Şu, ya da bu. Ama herhalde gerçek demokrasiden farklı bir şey. Onun, biraz sulandırılmışı, daha az demokrat olanı.

Ya, Halk Demokrasisi ambalajına sarıp sarmaladıkları? O zaman da af buvursunlar, demokrasiden eser kalmamış demektir.

Bir, ya da bir avuç kişi, devlet gemisinin dümen dolabına kurulmuşsa.. Eı koyduğu kaptan koltuğunda kafası sartlanmış kalabalıklar adına hak iddia ediyorsa... Ama, kimse-lerin de ne onayını, ne fikrini almışsa. Ve, her şeye rağmen, koruyucu babarollerini oynuyorsa. Ona, yine de bir isim bulunabilir. Gelgelelim, demokrasiden söz etmek; bırakınız kişileri, telgraf direklerinin sevimli sakini kargalarla, saksağanlarla bile katıla katıla güldürür.

Demokrasi tezgâhtarlığı yapanlar, onun üstünlüklerini sayıp dökerken, ağızlarından bal damlatırlar.. Bu damlalar- dan biri, çoğunluğu temsil etmesidir.. Sonra; söz hakkını en az yarıdan bir fazlayı bulanlara vermesi.. Olur a! İktidardaki çoğunluk bir gün pusulayı şaşırırsa, tekrar eski rotasına oturtacak sigortalara sahip olması... Bir de; kişi haklarını, özgürlükleri yasaların ve yasal kuruluşların güvenliği altında bulundurması; koruması...

Az güvence değildir bu. İktidardaki çoğunluk halkı temsil etse de, çifte sigortalı korunmayı her an gerektirir; Kâh densizin, soysuzun koltuğuna sulan- masına karşı.. Kâh, kendi densizeşme, soysuzlaşma eğilimine karşı...

Ama, böyle ikili sigorta, bizde, ne iktidardakilerin kantarın topuzunu kaçırmasını, ne de 12 Mart'ların anamızı aflatmasını hiç önleyebilmiş midir? İşte, Türkiye'de de demokrasi adam olmaz, hep bundan naşı..

Çarşaf MÜZESİ

Üç buutlu karikatürler dizisi: 14

Fotoğrafi: SAYIL EMAN

SEMIH BALCIOGLU

SÖZCÜKLERİN İÇ DÜNYASI

ÜRGÜP

4 YOL

ÇUKUR

SEX SANSÜR

ŞEREF BILGI

Bu ziyaret sırasında yalnız ÇARŞAF ekibi hazır bulundu...

Partisine ettiği büyük hizmetten dolayı Cezaevine kadar giderek Yahya Kemal Demirel'e teşekkür eden Bülent Ecevit, minnetini belirtmiş. Ve, "Bunca milyon, kimyon arasında çocuk yapacak vakti nasıl buldunuz yürekten kutlarım" demiştir...

Röportaj: Hamza ÇİFTANZA

CHP Genel Başkanı ve esbak Kıbrıs Arslanı, Karaoğlan namıyla maruf; Karınca ezmez, karısından başkasıyla gezmez Bülent Ecevit, partisine yaptığı büyük katkılardan dolayı, Zonguldak Ereğlisi Cezaevinde mukim, Yahya Kemal Demirel'e teşekkür ziyaretine gitmiştir.

Kendisini, cezaevi müdürünün odasında karşılayan Yahya Kemal Demirel:

-Hoşgeldin ezik insanların büyük kurtarıcısı, diye önce elini uzatmış, sonra da bir koltuğa oturarak kaidesini iyicene yaymıştır.

Başbaşa geçen görüşme, bir saat on yedi dakika sürmüştür. Bu bir saat on yedi dakika kadar süren gizli görüşme, Ispartalı Süleyman'ın defterini yarıyariya dürmüştür.

Yorumcuların belirttiğine göre Ecevit ile Yahya Kemal Demirel arasında gizli bir ittifak mevcuttur. Ecevit demec ve nutuklarıyla, Yahya Demirel de fırsat buldukça yaptığı yolsuzluklarıyla Ispartalı Süleyman'ı yok etmeye, azmi cezmi kast etmişlerdir.

Ecevit, Yahya'ya:

-Büyük kahraman, her inanç ve mücadele hapishanelerden geçer. Ama sen, amacına ulaştın. Sunta işiyle, Süleyman'a kararlaştırdığımız gibi arkadan bulaştın, demiştir.

Sonra da eklemiştir: "Ne ben, ne tarih, ne de demokrasi seni unutabilir..."

Yahya, bu coşkulu övgüye teşekkür etmiş:

-Amcamı yok etmek, benim baba borcumdur. Biz bir avuç keresteyle uğraşırken, o haksız bir rekabetle memleketin bütün kerestelerini çevresine topladı. Bunu, affedemedik. Süleyman, amcam da olsa, bir yeğen kazığı atmadan edemedik, demiştir.

Ecevit de:

-Vatan sana minnettardır, demiştir.

Yahya:

-Sizin parti de biraz sıkı durmalı, biz aynı dava uğrunda hapislerde yatarken, sizin takım ortasından çatladı. Mülkiyeliler cuntası biraz bekleyemeden patladı. Yakışır mıydı? demiştir.

Ecevit:

-Ne yapacaksınız, herkes sizin gibi dava adamı değil, diye karşılık vermiştir.

Yahya:

-Peki onlar ne adamı öyleyse, diye sormuştur.

Ecevit, takımındaki adamların ne adamı olduğunu söylemeden önce, bir süre bıyıklarını ısırmış sonunda:

-Bazısı Genel Merkez'in, bazısı da teşkilâtın adamı, demiştir.

Bundan sonra konuşma, Yahya'nın babalığı konusuna dönmüştür... Büyük lider:

-Sizi kutlarım, bunca mobil-ya sunta, milyon ihracat ve kimyon baharat arasında çocuğu nasıl yaptınız? Kolay değil doğrusu bravo, diye hayranlıklarını belirtmiştir. Bakın ben yapamadım, diye cümleyi tamamlamıştır.

Yahya:

-Hepaynımetoduuyguluyorum, demiştir. Amcama da aynı şeyi yaptım, partisine de, ticarete de, ahlaka, millete, hukuka da hep öyle yaptım. Ne erkek adam olduğumu hepsi bilir. Elbetteki bunca çabadan sonra bir çocuğum olacaktı.

Kıbrıs arslanı:

-Sizi alnınızdan öperim, devam edin tosunum. Bir ülke kalkırırsa, sizin o görkemli krikonuz sayesinde kalkınır. Amcanız

"Sağolasın Yahya! Bizizi ettin ihya..."

dahi krikonuzun üstüne birden bacakları yerden kesilerek bayağı havalandı, iflahı kesildi. Madem ki muhteremesi, mecazianamda kovalandı diye iltifatına devam etmiştir.

Yahya:

-Bu iş, sade benim krikoma güvenerek olmaz. Biraz da sizin krikonuzun çalışması şarttır. Halk, bunu bekliyor, diye sitemde bulunmuştur.

Ecevit, Merkez Yönetim kurulunda herkesin önce krikosunu birbirine karşı denemeye giriştiğini belirtmiş ve yakın bir tarihte özellikle Yahya sayesinde CHP'nin ihya olacağını müjdesini vermiştir.

Her iki önlü insan, birbirlerine sarılarak ayrılmışlardır.

Ecevit, cezaevinden çıkınca, çevresini saran gazetecilere:

-Yazık ki Süleyman'ın şöyle iki yeğeni daha yok. Benim için büyük bahtsızlık. Bir yeğen, bir partinin yapamadığını yaptı. İki yeğen olsaydı iki partinin de yapamadığını yapardı. Süleyman'ı sırtüstü yıkardı, demiştir.

Duyduk, duymadık demeyin!..

Mal beyanı yapıyor, mallar baş baş sayılıyor

Çizen:
SEMIH BALCIOĞLU

BEYEFENDİ:

"Ne bileyim ben kardeşim neyim var?.. Han kaç tane, nerede?.. Apartman, arsa, otomobil kaç tane?.. Fabrika dersin, öyle.. İnsan bunları ezberliyeyim derken, işinden, gücünden olur. Size ne benim malımdan, mülkümünden. Kendi yağımızla kavrulup gidiyoruz işte.. Kimse duymasın amma, vergi kaçığım var!..."

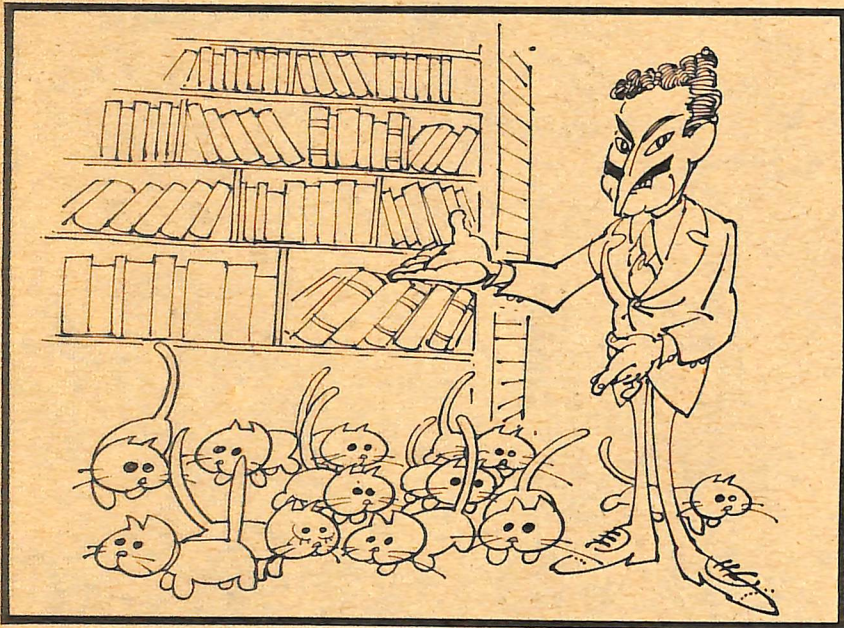
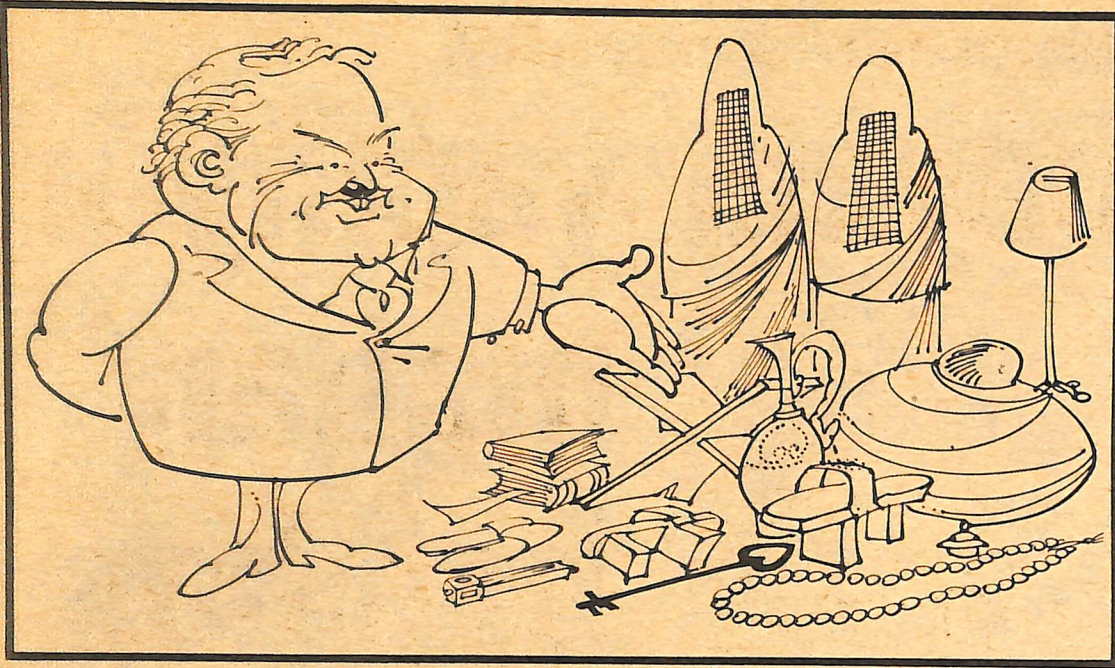
MAL beyanı konusunda, Aygır Hıdır, bir süre kafasını kaşıdıktan sonra, servetini öğrenmek isteyen görevlilere koçanla patlıcan arası bir nesne göstererek: - Benim adım Hıdır, malım da budur, demiştir. Hıdır'ın malından hoşlanmayan görevliler, Hıdır'ın baldızı çilli Hasibe'nin kızı Yıldız'ı yakalamışlar ve onun da malını görmek istemişlerdir. Yıldız'ın malı, Hıdır'ın malından değişik olduğu için işleme tâbi tutulmuştur. Mallarının, mülklerinin, han, hamam apartmanlarının; kat, yat, arsa ve daha ne varsa tüm servetlerinin ne olduğu bir türlü bilinmeyenler ise mal beyanı olarak, iki parmaklarının ortasına soktukları başparmaklı yumruklarını hafif hafif sallayarak, sadece kollarını göstermişlerdir. Bu arada bazı siyasetçiler de mal diye başkentteki bazı büyük başları göstermişler ve Hıdır'a nisbet yaparak: - Al bakalım Hıdır, bizim de mallarımız budur, demişlerdir.

FUTBOLCU:

"Benim mi abicim?.. Neyim yok ki şu dünyada.. Son model bir arabam. Dört sevgilim, iki ayrıldığım nişanım. Ama onları saymayalım artık. Kulübümün transferde verdiği protesto olmuş senetlerim. Bol şöhretim ve Talay abimin geçen hafta verdiği üç tane yıldızım var..."

TURKEŞ:

"Üç hilâl mi dediniz?.. İşte.. Kurt mu, gamalı haç mı; yumruk mu?.. Hepsi burada.. Taş, sopa, tabanca, bıçak mı?.. Bende.. Biz bunları, bu malları Orta Asya'dan getirmedik beyler. Kimiza da, otağa da bu topraklarda sahip olduk. Hele hele, Kırıkkale yapısı mallarım, beyanımın içinde ayrı bir değer taşır..."

ECEVİT:

"Or-An Sitesinde
borçlu bir dairem.
Karışık bir
partim.
Ortanın Solu'm...
Çevirilerim,
geniş bir
kitaplığım ve
gördüğünüz gibi
eski bir tutkum var.."

VATANDAŞ:

"Neyim var ki,
unutayım şunun
şurasında.
Bütün renklerden
bir kaç yamam.
Arkamda
gördüğünüz bir
malikânem, sırtıma
giydiğim elbisem.
İpimle, kuşağım, bir
de bol hayalim var."

ERBAKAN:

"İfindim, neyim
yok ki Allaha
şükürler olsun.
İnsan çalışınca her
şeye sahip olur
gördüğünüz gibi.
Takunyadan ibriğe.
Anahtardan tesbihe.
Peçeden fese.
Rahleden her
mahalledeki ağır
sanayi fabrikalarına
kadar Tanrı bana
hepsini bağışladı.
En mühimi,
sağlığım da bol
miktarla mevcut!.."

KARAVANA

Bir polemik örneği

Yazan:
Hüseyin
ZURNA

EY, demokrasinin peklik döneminde tenkiye zoruyla oturağa dökülmüş kaltabanlar. Ey, niaskaralığın bittiği yerde elleriyle ayaklarına rezillik zillerini takarak, pal-yaço rolüne çıkan şaklabanlar. Biz, sizin yedi kere yetmiş sülalenizi çiroz balığı gibi bir ipe dizer, o çarpık fiyatınızla ham hum şaralopunuzu havanda ezer, ananızın gelinlik راستیگنا çöreotu, babanızın güveylik yastığına dereotu katarak, topunuzun uçkurunu hergelelik pazarında satarsınız.

Eksik kişiliğinizin dirhemini, semizleşen köpekliğinizin kıcından çıkarıp, yediğiniz naneleri yediğiniz yerde bırakıp, patlayan şah damarınıza ve nerde gecelediği belli olmiyan kızınıza, kısırağınza ve karınıza kırk ikilik topla nişan alır, bir türlü patlatamadığınız dümbeleşiminiz başında kalırsınız.

Yüzsüz kere yüzsüz olma yarışının şampiyonluk bayrağını koşturan ve de him him burnuyla tambur çalarak bataklık böceklerini coşturan teresler! Sizin gibi teresleri, gulyabani ormanında sürmeli develer besler. Şayet bu gebeşliği bırakmaz, ne dediğimizi çakmaz ve sarhoş sidiği gibi kaldırmanın kıyısından akmazsanız, alnınızın ortasına beş parmaklı karışımı nah diye mihlar, dalganızı tırmıklar, leşinizden pire tozu yaparsınız. Kulaklarınızı çok oynatmayın paçanızı kaparsınız.

Sizi gidi ambar sıçanları sizi. Göstermeye çalıştığınız azı dişlerinizi, tek tek sökmeden önce, koynunuza sakladığınız mülevves sümük, mayasıl irini ve basur memelerini demokrasinin lengerine dökmeden önce, avurtlarınızın salıncak kurup, kolan vura vura gırtlığınızın ta köküne kalın barsağımızı boşaltacağız.

Sonra da, mangal kedisi gibi özgürlük tandırının içine girip sırtüstü yatacağız.

ULAN hıyarağaları, siz bizi ne sandınız? Burnumuzdan kıl koparmakla abdestsiz ebenizin masalına kandınız. Ulan itoğlu itler, yandınız ki yandınız.

Sizi bak ta nereye kadar kovalayacağız. Hanginizi yakalarsak ense kökünü tükürüklü sarmısakla ovalıyacağız.

İkide bir mindere çıkıp, medet diye bağırmanın. Cebinizde mangır yokken balıkçıyı çağırmanın. Biz size bu vatanın pöstekisini saydırmayız. Nutuk söylerken geçir-mek isterseniz, fikrinizden caydırmayız. İnancımız inançtır, bir milim kıyıya kaydırmayız.

Lafın horoz şekerini yiyip de sapını bizlere bırakamazsınız. Tutuşan sakalımızdan sigaranızı yakamazsınız. Ol-mıyan şerefleri kopası boynunuza madalya gibi takamazsınız.

Tövbe tövbe... Ulan ne tereyağmışsınız siz be... Yediğiniz tekmelelerden kaba etiniz aşırırsa ve yine de sopa diye sırtınız kaşırırsa, biz sizi tımarlarız. Üstümüze benzin dökmeyin, yoksa bak çok fena parlarız.

Ey ibişler sultanının koltuk altı kolları. Çiftetelli oynıyarak yuttunuz geçtiğimiz yılları... Bir takarsak boynunuza yuları, sıkışınca zor bulursunuz işeyeceğiniz duvarı.

Siz, bizimle başa çıkamazsınız. Biz ne kadar istersek size o kadar söveriz. Siz, sövgüye aç doğmuşsunuz, küfürden bıkamazsınız.

VAY ortası kartlaşmış enginarzade beyleri.. Vay bodrum katlarında yarım kalmış zina deneyleri... Size sayısız mı verdiler o nohutlarla fasulyaları.. Hiç akmasın ağzınızın salyaları... Sizi demokrasinin çarmihına gelecek, defterinizi dürecek, yiğitliğimizin haşafesini gelmişinize, geçmişinize, gururla göstereceğiz. Rotasını bulamadığımız muradımıza böylece ereceğiz.

Usturlarınızla gradonuza bakmadan bir de polemik yapmaya özenirsiniz. Sizin polemiginizi bir deliğinizden sokar, öteki deliğinizden çıkarırsınız. Görürsünüz o zaman polemik nasıl yapılmış. Dedenizin piç torunu Feride Kör Ayvaz'ın veledine nasıl kapılmış.

Oturun oturduğunuz yerde. Hepimizin hakkı var sırtınızda ki semerde. Mikrofonlar önünde, el kol oynatıp kuru sıkı veriştiirmeyin. Birbirinize aklınız sıra hacı baba macunu yetiştirmeyin...

Sonra biz de açarsak ağızımızı, anlarsınız o zaman kim içer eşşek sütünü, kim içer ekşimiş kimizi...

Bugünlük bu kadar yeter.. Sizi gidi düztaban köstebekler, kuyruksuz kertenkeleler, kimsenin kullanmadığı delinmiş tenekeler...

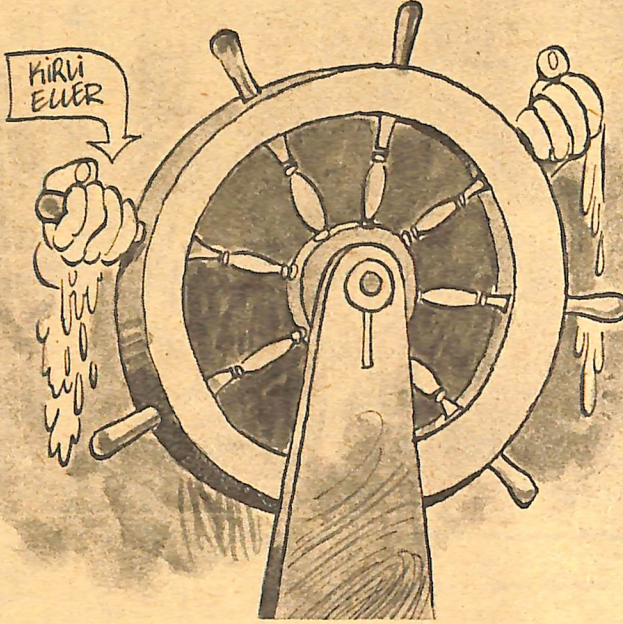
Kolumbo ve Sementa

VAR MI BÖYLE AVANTA?

CAGIMIZIN en önemli işi "DÜMEN-
CİLİK" tir. İstatistiklere göre yer-
yüzünde günde 9.876.452 dümen çevril-
mekte ve gemisini yürüten kaptan de-
nilmektedir. Dümenlik yapmayanların
ise yüzlerine karşı "NAMUSLUNUN BİRİ
OLDUĞU" söylenmekte ve gülüp geçil-
mektedir. (Bu böylece bilinmelidir...)

Çizen: Bülent DÜZGİL

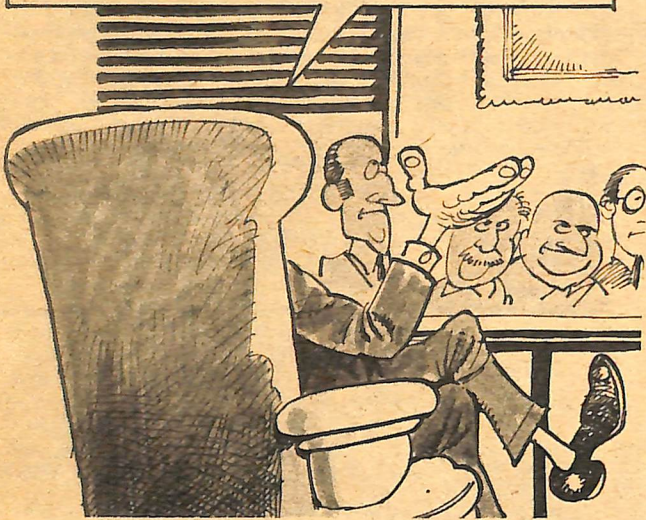
Bu dümenler bazen 3-5 kişi arasında kalır...

DEPODA SUNTA KALMADI
NE DEMEK CANIM?... BÜ-
TÜN ODUNCULARI DOLA-
ŞIN. ODUNLARI TOPLAYIN,
YÜKLEYİN GEMİYE...

BU YIL RÜŞVET FONUMUZ SEKİZ
YÜZ MİLYAR DOLAR... BU PARA
BÜTÜN ÜLKELERE UYGUN BİÇİM-
DE DAĞITILMALI...

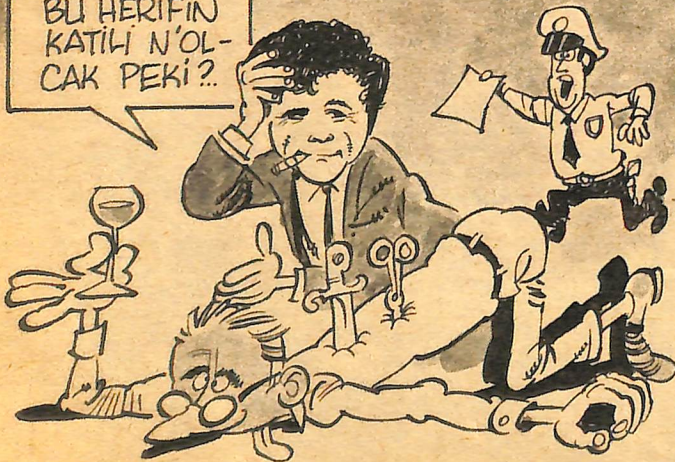

Bazen de tüm dünyaya yayılan dümenler vardır...

KOMİSER KOLUMBO, MERKEZDEN EMİR
GELDİ. BU İŞİ BIRAKIP, ACELESİNDEN
ANKARA'YA POSTALANMANIZ İSTENİYOR...

BU HERİFİN
KATİLİ N'OL-
CAK PEKİ?

EEEE.. SUNTA-MUNTA RÜŞVET-MÜŞ-
VET İŞLERİNİ BENİM AKLIM ALMAZ...
NİYE YOLLADILAR BENİ ANKARA'YA?

AAAA..
KOLUMBO.

ANASI KI-
LIKLI YE-
ZİT, SUS...

Tam köşeyi dönerken...

AAAH... AKLIMA BİRŞEY
GELDİ... SİZİ DİKKATSİZ-
LİKTEN TUTUKLUYORUM...

AAAA! KOMİSER KOLUMBO, NE ARİYORSUNUZ BURADA?..

SUNTADAN, RÜŞVET- TEN BAHSETTİLER. SONRA DA ANKARA'YA YOLLADILAR.. SİZ NEDEN BURADASINIZ?

BANA DA TÜRKİYE'DEKİ BÜYÜK BİR SİHİRBAZDAN SÖZ ETTİLER. "SUNTALARI MOBİL- YA YAPMA" KONUSUNDA ÖZEL BİR TEKNİĞİ VARMIŞ! O'NU BİZİM CEMİYETE ÜYE YAPMAYA GELDİM...

EEEE!.. AKLIMA BİR ŞEY GELDİ SEMENTA'CIM. BANA BURUNUNLA YARDIMCI OLUR MUSUN?..

TABİ! KOMİSERİM... BURNUM EMRİ- NİZDEDİR...

BU İKİŞİ OLDUĞUNA EMİN MİSİN?..

YÜZDE YÜZ!.. HİÇ VAKİT KAYBETMEYELİM...

NERDEN BAŞ- LAYACAĞIMI BİLEMİYORUM!..

HEY!.. BU DA NE?.. BUNU DÜŞÜNMEMİŞTİM... DELİ- LER ÜSTÜMÜZE SALDIRDI...

DİKKAT!.. KADININ BUR- NUNDAN YAKALA; OY- NATIRSA DUMAN OLURUZ..

TÜRKİYE'DEN İTHAL ETTİĞİMİZ MOBİLYALAR GELDİ PATRON...

GEÇEN SEFERKİ GİBİ SUNTA ÇIKMASIN YİNE!.. AÇIN DA GÖRELİM!..

BEN MOBİLYA İSEM, KOLUMBO NERDE?.. SİZİ KOLUMBO'YU ÖL- DÜRME SUÇUNDAN TUTUKLUYORUM!..

AAAH!.. YAKTIN BENİ YAHYA.

SON

Türkiye'nin yeni başkenti, Ereğli'dir... Ereğli...

Ereğli şimdi bir lokanta cenneti:
Hele Restoran Ereğli'de, yok yok... Yahya
beyendi mi istersiniz?.. Yoksa Süleyman
bayıldı mı?.. Sülü Çoban kebabı ve Demirel
haşlaması mı?..

EREĞLİ, birdenbire toprak-
larında altın bulunan eski
Amerikan kasabalarına benzedi.
Karadeniz kıyısındaki bu sevimli
liman şehrinin dar sokaklarında
şimdi omuz omza yürüyen ace-
leci bir kalabalık göze çarpıyor..
Oteller, tıklım tıklım.. Resmî
plakalı, özel plakalı otomobiller
vızır vızır.. Çarşı'da, birahaneler,
şıkır şıkır.. Para dersiniz tıkrır
tıkrır...

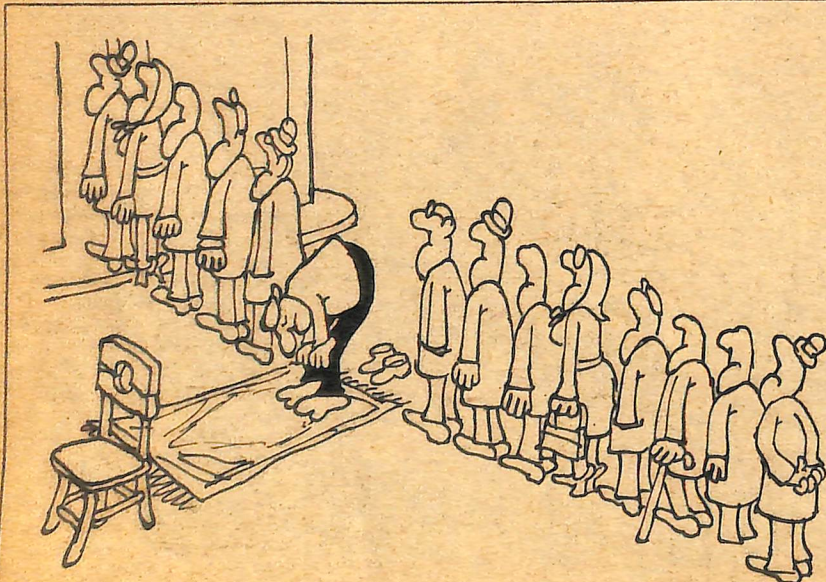
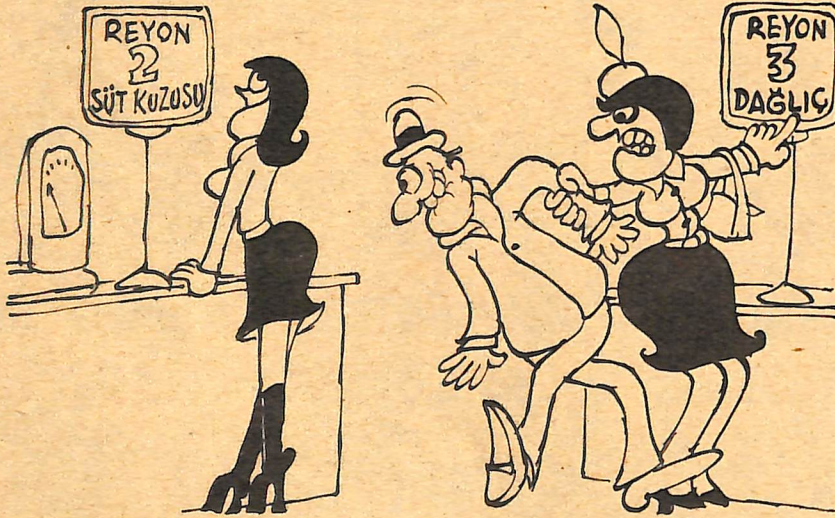
Her lokantanın önünde çift
"Dönerkebab dolabı", misler gi-
bi kokular savurarak, dönmekte.
Kızaran tavuk çarkları, döner ke-
babı dolapları ile yarış halinde.
Tavuk çarkında aynı çubuğa,
yanyana dizilmiş ve nar misali
kızarmış semiz piliçler, yağlarını
akıtı akıtı yükselmekte.. Ve
hemen, arkasından, öteki piliç
dizileri takip etmekte!..

Kurban olayım!.. Yahya Aley-
hüsselâm bereketi bu..
Döner dumanları arasından,

TALİHSİZLİK in-
sanı kuyrukta da
yakalar... Saatlerce,
ayaklarınıza karasular
indikten sonra, bir de
tezgaha yaklaşırsınız ki..
Son kıymayı, önünüzde-
ki Hanıma sarıyorlar!..
Et bitmiş!.. Camekân-
lar bomboş!.. Taaa iler-
de boru gibi sarılmış
acavipbir işkembe...

-Bari şuradan bir kilo
işkembe evlat... diye
boynunuzu bükersiniz.
Ama Bay satıcı başını
sallar:

-3 numaralı kuyruğa
gireceksiniz... Burası
Kuyruk 2... Ayı reyon!
Vay canımaaaa!..

İŞTE kuyrukta, el-
den ele dolaştırılarak, ta
arka sıralardan gelen bir
gazete... Bir kuyrukçu
okuduğu önemli haberi
yanındakine anlatıyor:

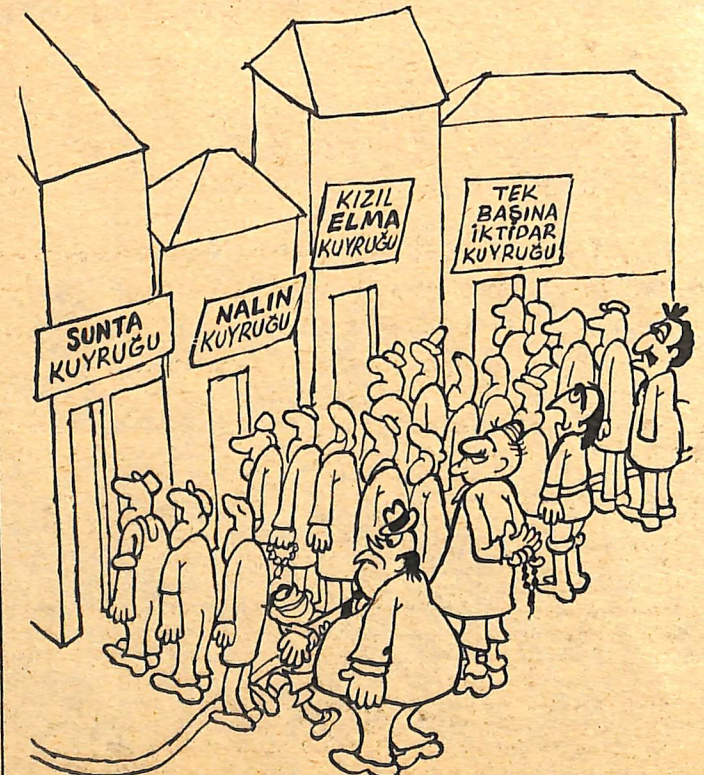
-Bak ne yazıyor...
"Kuyruklarda uzun za-
man bekleyen vatandaş
bazı büyük kolaylıklar
sağlanmıştır... Devlet
Bakanı Erbakan kuy-
ruktaki vatandaşın na-
mazını kaçırmaması için
kuyruk yerinde cemaat
halinde namaz kılınma-
sının temini hususunda
hükümetçe çareler dü-
şünüldüğünü açıklamış-
tır..."

"Hay Allah razı olsun
e mi?..."

Diyorum size... Kuy-
rukta hayat başkadır...

ANLADIK "Kuyruk Demokrasisi" devrindeyiz... Ama, bizim,
şeker kuyruğundan yağ kuyruğuna, stadyum kuyruğundan maaş
kuyruğuna kadar tüm yaşamımızın geçtiği millî kuyruklarda nerede
Sayın Böööööyüklerimiz?... Bugün kuyruktaki emeklinin tek hayali
bu: İnşallah bir gün gelecek hepsini göreceğiz kuyrukta... Sıra sıra...
Süleyman Beyler, Necmeddin Hocalar, Türkeş'ler, Feyzioğulları, hatta
ve hatta Ecevit'ler... Et kuyruğunda, maaş kuyruğunda!.. Onlar da
emekli olacaklar tabii. Anırlar o zaman dananın kuyruğunun, kaç
metre olduğunu...

Şimdiden sesleniyoruz: Baylar... Meclis yolu, kuyruktan geçer...

sester yükseliyor:

- Keş 35... Yirmi beşi çok yağlı.. On tanesi orta karar.. Pişkin olsun... Cezaevi; hatırlılar koşuşuna!

İstanbul gazetelerini okumadınız mı?.. Bir yemekte cezaevine gönderilen döner, tam 40 porsiyon!.. Bal şeker olsun...

Şimdi insaf... Lokantalara tek döner dolabı yetişir mi?..

Sokaktaki kalabalık arasından "Yağlı boya!.. Yağlı boya!" diye çığlıklar atarak geçen elleri tepsili garson bölükleri.. İstikamet cezaevi!.. Koşar adım.. Marş marş!..

Biz de bari, bir lokantaya - Aman dikkat: Burada aşçının adı restoran - girip bir iki lokma bir şeyler atıştıralım... ama yer nerede?.. Bizi bir masanın yarısına yerleştirdiler. Elimize de yağlı bir kâğıt sıkıştırdılar.. Liste, yemekler:

Yahyabeyendi . . . 1750 kuruş
Süleymanbayıldı . 1750 kuruş
Sülü Çoban kebabı . 2000 krş.
Demirel haşlaması . 1750 krş.

Süt danası, neşeli köfte 2000 krş.

Kaymaklı, iki katlı

Sunta kadayifi 1800 krş.

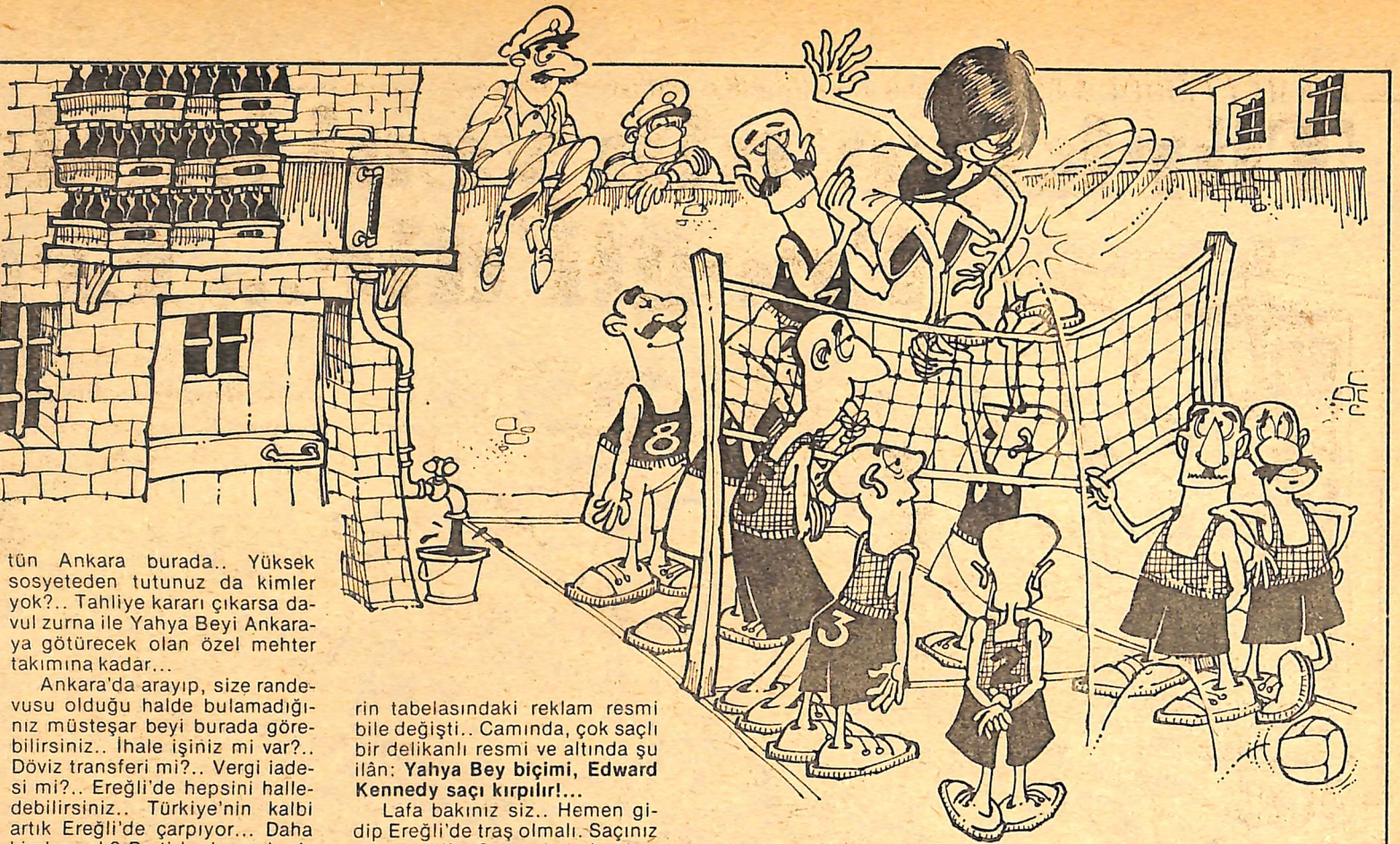
Ankara'nın Necmi Usta

aşuresi (Hurmali) . . . 750 krş.

İstanbul gazetelerinin de yazdığı gibi, bugünlerde Ereğli aşçıların etekleri sahiden de zil çalmakta.. Geçen gün cezaevi birinci koşuşuna yemeklerle birlikte tepsi içinde giden hesap 1670 lira!.. Sudan ucuz.. Afiyet olsun!..

Bu iş böyle devam ederse, yeme de yanında yat..

Masada etrafımıza şöyle bakıyoruz... Aman efendim.. Bü-

tün Ankara burada.. Yüksek sosyetenin tutunuz da kimler yok?.. Tahliye kararı çıkarsa davul zurna ile Yahya Beyi Ankara'ya götürecek olan özel mehter takımına kadar...

Ankara'da arayıp, size randevusu olduğu halde bulamadığınız müsteşar beyi burada görebilirsiniz.. İhale işiniz mi var?.. Döviz transferi mi?.. Vergi iadesi mi?.. Ereğli'de hepsini halledebilirsiniz.. Türkiye'nin kalbi artık Ereğli'de çarpıyor... Daha kimler yok? Parti kodamanları!.. Nüfuz kralları!.. Büyük işadamları... Tabur tabur gazeteci.. Yabancı TV'ciler... Hepsi böyük Türkiye'nin yeni başkenti Ereğli'de... Bir söylentiye göre Amerikalılar asılmış, "İlle de Ereğli'de büyükelçilik açacağız!" diye.

Şehrin hayatında, elle tutulur bir canlılık var.. Meşhur berbe-

rin tabelasındaki reklam resmi bile değişti.. Camında, çok saçlı bir delikanlı resmi ve altında şu ilân: **Yahya Bey biçimi, Edward Kennedy saçı kırpılır!..**

Lafa bakınız siz.. Hemen gidip Ereğli'de traş olmalı. Saçınız varsa tabii.. Cezaevinde ise büyük bir hareket dikkati çekiyor.. Yeşil eşofmanı içinde Yahya Bey, Beden Terbiyesi Genel Müdürlüğünden gelen yeni toplarla avluda voleybol oynuyor, arkadaşlarıyla.. Yahya kaptan, cezaevi takımını, Dünya Cezaevleri Kupasına hazırlıyor.. İlk maç, Sağmalcılar'la.. İkinci maç; A-

merika'nın Alkatraz hapisanesi ile...

Size, bir haber daha.. Cezaevine gönderilen 40 porsiyon dönerin yanında kasa kasa da Pepsi Cola, Coca Cola gidiyor-muş.. Bu durum karşısında, ilgililer: "Taşıma su ile değirmen dönmez!.." demişler. Şimdi, mapusane çeşmesinin bir mus-

luğundan Pepsi, ötekenden Coca akıtmak imkânlarını arıyorlar-mış..

İşte böyle olur mapusane çeşmesi... Bizde modern mapusaneçilik!.. Kimbilir Yılmaz Güney de ne rahattır, ne rahattır.. Bir eli yağda, diğeri baldadır oğlanın....

EMEKLİLİK BUYRUK, YARINIMIZ KUYRUK...

Kuyruklarda hayat başkadır...

Artık kuyruk bizim tüm yaşantımız oldu.

Kuyruklarda doğuyor, kuyruklarda yaşıyor, kuyruklarda evlenip kuyruklarda ölüyoruz. Emekli olunca da doğru maaş kuyruğuna...

ALLAH gani gani rahmet eylesin, Muzaffer Bey'e... Dünyasına doymadan ve yarım kilo kıymasını alamadan, et kuyruğunda gözlerini yumdu..

Muzaffer Batur, bizde ilk "Kuyruk Şehidi" değildir. Türk milleti, Kuyruk Cephesinde - Kafkas Cephesi'nde kadar değilse bile - çok zayıf vermiştir...

Ama bazen, mutlu olaylara da rastlarsınız millî kuyruklarımızda... Geçenlerde, yine aynı et kuyruğunda, dört buçuk saat bekleyen bir taze nur topu gibi bir kız evlât getirdi dünyaya. Bir kuyruk yavrusu!

Anne: "Doğrusu, ben erkek istiyordum... O zaman ismi de Kadri Kuyruk olurdu... Şimdi Kuyrukê koyayım bari..." diyor-muş...

Yetim aylığı alan bir dul bayan da, maaş kuyruğunda tanıştığı bir emekli beyle evlenmiş... Bugün emekli olunca da doğru maaş kuyruğuna... Emeklilik buyruk, "Yarın" ımız kuyruk. Bütün emeklilerin randevu yeri: Banka önündeki maaş kuyruğu...

İstanbul'da tramvaylar işlerken "İkinci mevki tramvay demokrasisi" diye bir söz vardı.. Şimdi de Türkiye'de "Kuyruk Demokrasisi" devri başladı.. Bakıyorsunuz, aynı kuyrukte emekli genel müdür.. Önünde, gerim gerim gerilmiş duran ve yine aynı daireden emekli hademe, Penbe Hanım!..

Eeee. Dünya bu. Ne oldum dememeli. Ne olacağım demeli...

KUYRUKLARIN, ticaret hayatımızda büyük rolü başladı... Baksanıza, sıra sıra kuyruklarının yanında sıra sıra kuyruk pazarları!..

Simitçiler, kestane kebabçılar, mısır buğdaycılar, revaniciler... Ve sabah namazından akşam karanlığına kadar beklendiğinden de, o can kurtaran seyyar köfteci...

Bunlardan biri, kuyrukçular arasında büyük şöret... Arabasının üstünde şu yazı var: "**Ay sonu veresiye satışları... Şimdi ye!.. Maaşı alınca öde!..**" Köfte dumanları arasında tatlı tatlı bağıyor:

"Protein alamıyorum diyen vatandaşlara piyango... Romatizmaya şifa... Dermansızlığa deva... Mafsal-lara kuvvet... Hormonlara şiddet... Ali ustanın köftesinden yiye... Şifalı protein!.. Haydaaa, Padişah macunu bunlar..."

(Çat... Çat... Maşa sesleri.)
"Ramazan Efendinin Rumeli ev turşuları... Mideyi tuzluyor... Bir bardak turşu suyu iki buçuk!..."

Bu da kavanozunu koltuğuna sıkıştırmış geçen Rumelili turşucu... Görüyorsunuz ya, her konfor tamam. Bekleriz Süleyman Bey...

AZİZ NESİN'in posta kutusuna takılan mektuplar

ÇOK aziz ve muhterem bira-
derim efendim,

Müşterek dostumuz Beyfen-
di, geçenlerde lütfedip fakirha-
nemize şeref vererek ziyaretimi-
ze geldiklerinde, zatıalınızın ba-
na kırgın bulunduğunuzu ihsas
etti. Ben de sebebini sorduğum-
da, Lockheed uçak firmasının
memleketimize tahsis ettiği on
üç buçuk milyon liralık rüşvet
meselesinden dolayı mesul gös-
terilmek istendiğiniz ve muhale-
fetin taarruz için boy hedefi ha-
line getirildiğiniz bugünlerde si-
zi hiç arayıp sormamış olma-
mın, sizi son derece müteessir
ettiğini söyledi.

Tabirimi mazur görürseniz,
affınıza sığınarak, yavuz hırsızın
evsahibini bastırmaya kalkıştı-
ğını hatırlatmak isterim. Bu me-
selede asıl darılması lazım gele-
nin siz değil, benim olduğumu
nasıl farketmediğinize hakikaten
hayret etmekteyim. Evet; Lock-
heed firmasının bütün dünyaya
dağıttığı rüşvet meyanında,
cüzî bir miktar rüşvet de Türki-
ye'ye verdiği ve bu işte zatıali-
nizin de rolü bulunduğu haber-
leri şayi olunca, itiraf edeyim
ki, size hakikaten gücendim.

Bu gibi durumlardan beni de
haberdar edeceğinize, ve bana
da münasip bir miktar hisse çı-
karacağınıza emin olduğum için
evvela inanmak istemedim. Fa-
kat bilahare tahkikatım sonunda
sizin hakikaten bu rüşvet işiyle
yakın alâkanızı tespit edince, ne
yalan söylüyeyim, kalbim kırıldı
ve kederimden uzun zaman ken-
dime geledim.

Lockheed firmasının dağıttı-
ğı rüşvete benzer ahvalde, yani
gerek başka yabancı firmaların
ve gerek yabancı resmî, yarı res-
mî ve hususî müesseselerin, be-
nim mesuliyetim altında memle-
ketimize dağıttığı rüşvetlerden
hiçbirinde zatıalınızı unutmadı-
ğımı elbette bilirsiniz. Hatta,
böyle bir vaziyette siz bir heyetle
birlikte başka bir beynelmilel
hediye meselesi için Avrupa'da
seyahatta bulunduğunuz sırada,
burdaki rüşvetten hissenizi hak-
kaniyet esasına göre ayırmış ol-
duğumu hatırlayacaksınız. Bun-
ları, çok affederseniz, yaptıkları-
mı katiyyen başınıza kakmak
maksadı ile değil, ama bir ha-
kikatı ve size olan muhabbetimi
ve hürmetimi ve sadakatimi be-
lirtmek için arz ediyorum.

Vaziyet böyle olduğu halde,
bendeniz Lockheed firmasının
burada rüşvet dağıtmış olduğunu
başkalarından mı duymuş olma-
lıydım? İşte kanıma dokunan
budur. Demek bu mesele Ame-
rikan Senatosunda ortaya atılmasa
ve bütün dünyaya duyurulma-
saydı, burada rüşvet dağıtılmış
olduğunu benim ruhum bile

Haysiyet, ananızın örekesi değildir... Haysiyetimizle oynatmayalım beyfendi

« Türkiye'ye dağılmış olan
rüşvet pek cüzî bir rakamdır.

Fakat ben de mütevazı bir insanım. Paranın azlığında ,çokluğunda
değilim. Hatırlanmamış olmaktan müteessirim...»

duymayacaktı. İşte beni müte-
essir eden ve haysiyetime doku-
nan da budur.

Siz de çok iyi takdiredersiniz
ki, ben bunun parasında ve pa-
ranın miktarında değilim. Ama
benim memleketimde beynelmi-
lel bir rüşvet, hem de sizin va-
sitanızla dağıtılsın da, benim de
bundan hiç haberim olmasın; iş-
te bunu bir türlü hazmedemiyor-
um.

Arkadaşlığımızın mazisi ol-
dukça eskidir. Çok tatlı hatıra-
larla dolu olan arkadaşlığımıza
gölge düşürmek istemem. Bu
vesile ile şunu da arz etmek is-
terim ki, sizin bu sözlerime karşı
vereceğiniz cevabı çok iyi bil-
mekte ve şimdi sizi karşımda
duyar gibi olmaktadır:

"Esasen bütün yekünü on üç
buçuk milyon lira tutan bir para
ona buna pay verile verile öyle
sefil bir miktara inmişti ki, bu-
nun bir miktarını da size ayır-
maktan hicap ettim ve şerefinizle
mütenasip görmeyerek bu pa-
rayı hiç bahis mevzuu etmeme-
yi daha muvafık buldum."

Evet, böyle diyeceksiniz ve
pek haklısınız. Esasen, Lock-
heed şirketinin Amerika'da temsil-
cisi de, Türkiye'ye dağıtılan rüş-
vet için "Pek mütevazı bir ra-

kam." demiştir. Fakat benim de
ne kadar mütevazı bir insan ol-
duğumu herkes bilir. Atalarımız
"Yarım elma, gönül alma" de-
mişlerdir... "Çoban armağanı
çam sakızı" demişlerdir. Bir ke-
re daha tekrar edeyim, ben para-
nın azlığında çokluğunda deği-

lim. Ama hatırlanmamış olmak-
tan unutulmuş olmaktan çok
müteessirim. Bundan da fenası,
rüşvet protokolu listesinden is-
minin silinmesi ihtimalidir. Hiç
olmazsa, "Bu bana, bu sana bu
da kaldı Hasan'a" deyip, on üç
buçuk milyondan şu üç buçuk

kuruş da senin payındır, denil-
miş olsaydı, mütevazı bir şahıs
olarak hatırlanmış olduğum
için mesut olurum.

Her neyse, olan olmuştur ar-
tık. Sizin, Lockheed olayının ya-
nında hiç kalacağı daha ne bü-
yük vartalar atlatmış tecrübeli
bir zat olarak, evvel Allah'ın iz-
niyle, bunu da atlatacağınız
şüphesizdir. On üç buçuk mil-
yon lira gibi adını etmeye değ-
mez bir para için neden bir bar-
dak suda fırtına koparılmak is-
tendiğini anlamak zordur. On üç
buçuk milyon değil de yüz otuz
beş milyon dolar olsaydı, eh, o
zaman anlardım. İşte ben, bu-
nun için geri kalmış bir mem-
leket olmamıza yanarım ya...
Geri kalmış memleketlerde milli
gelirden fert başına düşen pay
çok küçük olduğu gibi, beynel-
millel rüşvetten bize düşen pay
da çok düşük oluyor.

Meselâ, bakınız İtalya'daki
sağcı Hristiyan Demokrat Parti-
ye, CIA'nın yalnız geçen yıl 170
milyon lira verdiğini bütün
ajanslar dünyaya yaydı. CIA İtal-
yan Hristiyan Demokratlarına
para veriyor da, neder, bizim
Müslüman Demokratlara vermi-
yor? Sanki Hristiyan Demokrat-
lar, Müslüman Demokratlardan
daha mı sağcıdır? Katiyyen!
Ama ne yapalım ki biz, geri kal-
mış bir memleket olduğumuz-
dan, gerek Lockheed'den ve ge-
rek CIA'dan payımızı az alabil-
mekteyiz. İşte bu sebeple değil
midir ki, biz canla başla geri kal-
mışlıktankurtulmaya çalışıyoruz.

Aramızda geçen bu soğuk
hadiseyi unutalım dostum. Bu
Lockheed olayı için benim aci-
zane fikrimi soracak olursanız,
ben size bir tasarı hazırlatmanızı
tavsiye ederim. Hatta ben böyle
bir tasarıyı hazırlamaktayım:
Malumunuz olduğu üzere, enerji
nasıl şekil değiştiriyor ve sudan
elektrik, elektrikten hararet, har-
aretten ışık yapılabiliyorsa, siz
de bu rüşveti başka bir şekle
tahvil etmelisiniz. Meselâ, ha-
zırlanacak tasarıda "Kişi ve top-
lulun haysiyetini paraya tahvil
ederek itibarımızla oynamak cü-
retinde bulunanların" ağır ceza-
lara çarptırılmaları yer almalıdır.
Böylece kimse rüşvetten bahse-
demez. Çünkü haysiyeti paraya
tahvil ederek itibarımızla oynama-
mış olur. Herkes şunu iyi bil-
melidir ki, haysiyetlerimizle
kimseyi oynatmayız. Çünkü
haysiyet oynayacakları, anaları-
nın örekesi değildir. Tabii bun-
lar, yani bu öreke filan tasarıya
girmez ama, basın toplantısında
gazetecilere söylenebilir.

Bilvesile hürmetlerimin ka-
bulünü rica ederim pek aziz dos-
tum, efendim.

Daimî hürmetkârınız

ULA TEMEL! SEN ÇİMİN YİYENİSUN?

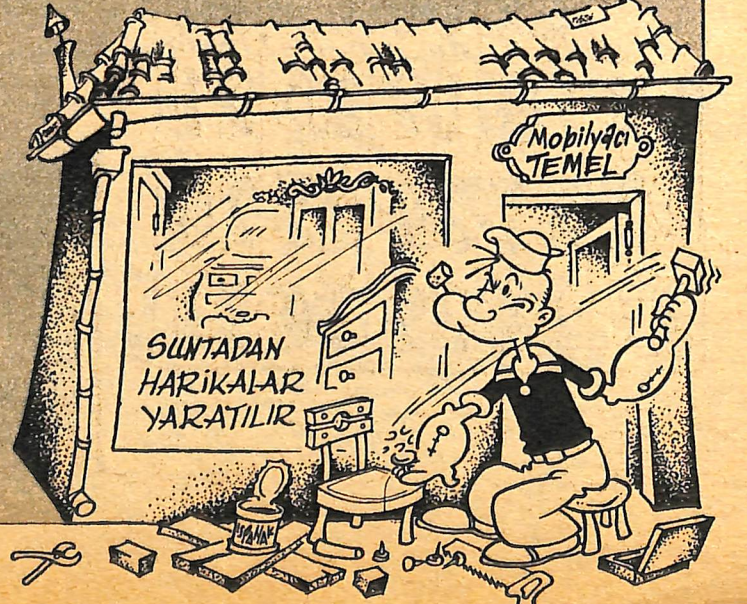
Ne antika adam şu Temel
Reiz...

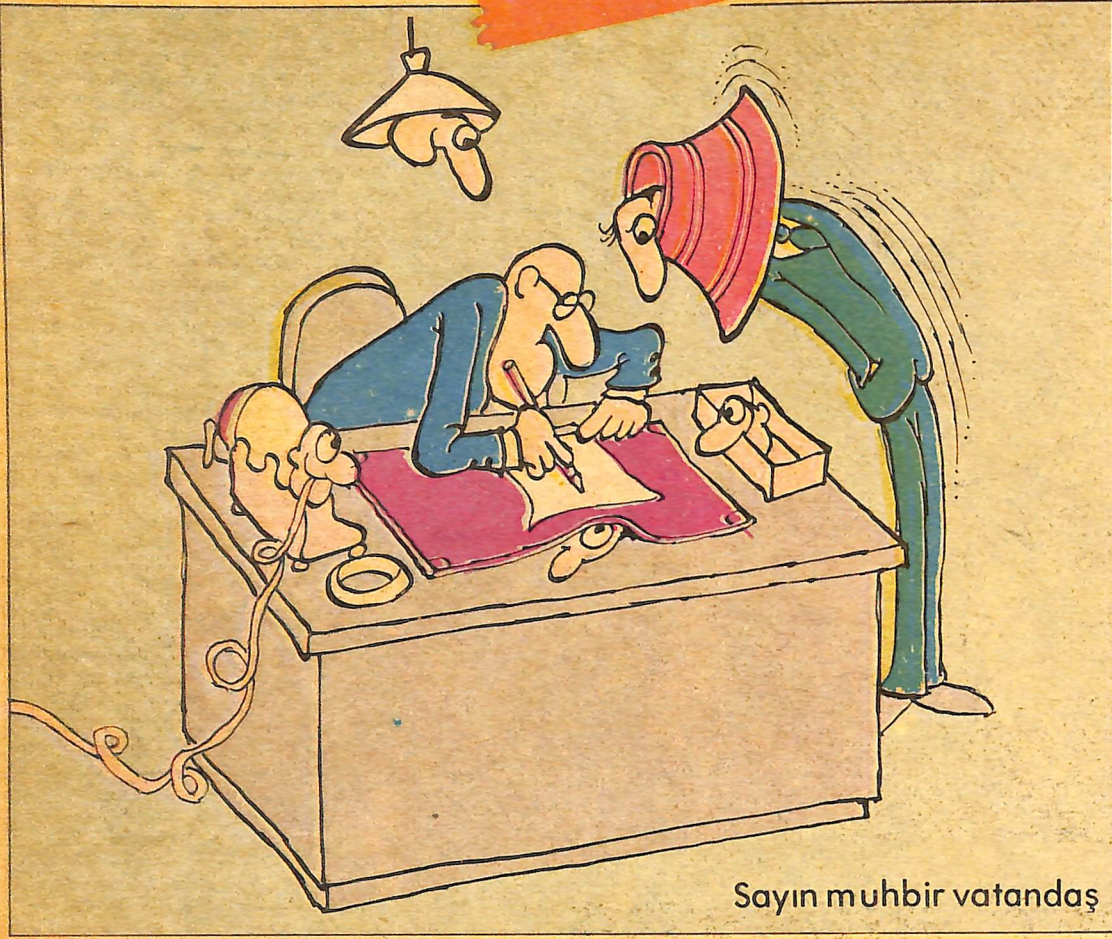
Geçen hafta baktık, sevgilisi
Raziye'nin köpeği ile birlikte Te-
mel Reiz mobilya fabrikasında!

Peki ama, durup dururken
mobilyacılığı da nereden çıkar-
dı?... Denizci değil miydi bu a-
dam?...

İki çatal ispanak yiyince, in-
san mobilya ticareti yapabilir
mi?...

- Ula Temel, sen çimin yiye-
nisun? Yoksa Çarataş ile elele
verup muhalefete mi başlarsın?..

Sayın muhbir vatandaş

5 YILDIR SÜRÜP GİDEN BÜYÜK TARTIŞMA

12 Mart nedir ?

Zart mı ? Zurt mu?

Cart mı?

12 Mart'ın analiziyle, Demirel'in valizi arasında büyük bir ilişki vardır. 12 Mart, demokrasiyi buketlemek ve Demirel'in çıkını valizden çıkarıp sepetlemek amacıyla gelmek istemiş fakat büyük karın ağrılarının sonucu, amacının içine pislemiştir.

Çizen: Nehar TÜBLEK

Olaya, sosyo-ekonomik ve trajikokomik açılarıdan bakınca, 12 Mart'ın hedefi tam saptanamamaktadır.

Bazı ulemaya göre 12 Mart, "Zurt" olarak gelmiştir. Bazı ukalaya göre de 12 Mart "Zart" olarak gelmiştir.

Bir sentez yapmak gerekirse, muhakkak ki 12 Mart hem "Zart-Zurt" hem "Zurt-Zart" olarak gelmiştir.

Ve, özellikle de aydınların valide-lerine karşı, aşırı bir ilgi göstermiştir. Husye eğitimi için kullanılmış elektro manyetik akımlardan yakın tarihe yansıyan ilginç sözler, genellikle şöyledir:

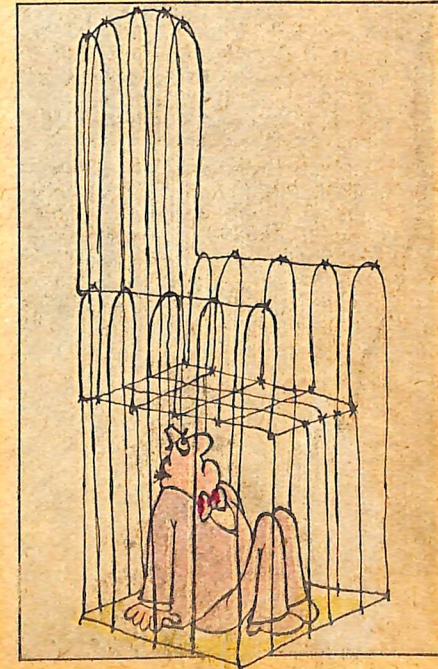
-Ah anam...

-Vah anam...

Neyse ki 12 Mart'ın nerede düşünen bir baş görse ağlatmak veya daha başka şeyler yapmak için anasını aramaya başlaması ve Anayasanın bile

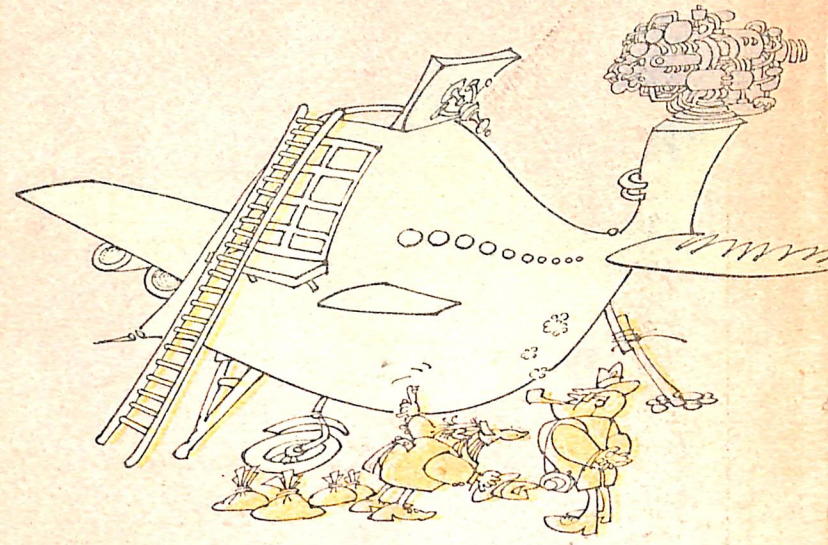
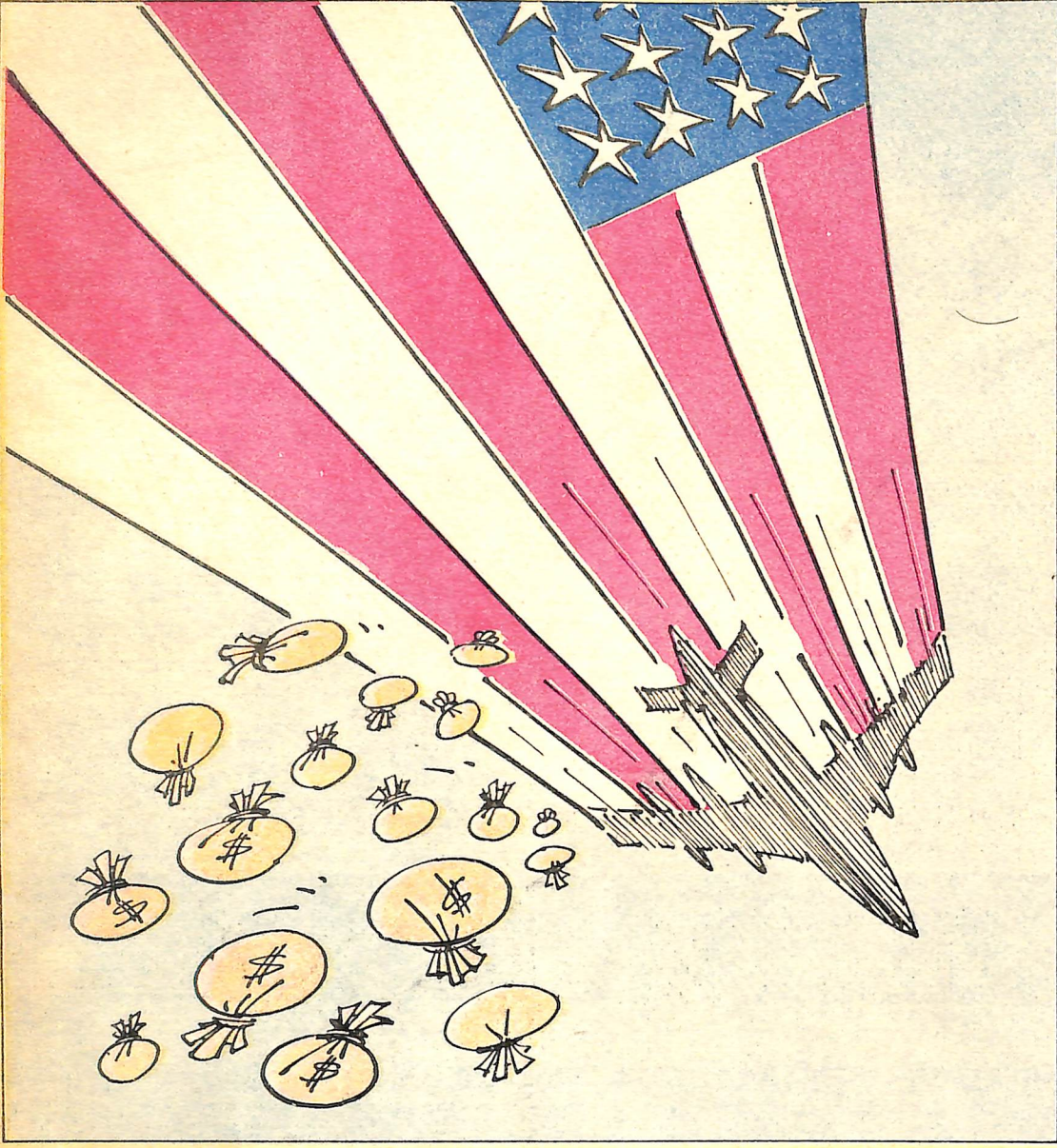
anasına el atmaya kalkması, beklediği gibi bir "Ana" kıtlığı yaratmamıştır. 12 Mart zart zurtuyle, zurt zartının her önüne gelenin anasını kovalamaya kalkması, büyük bir enayilik olmuştur. Çünkü burası, anaların öyle kolay kolay bitip tükenmeyeceği bir yerdir:

Yani "Ana dolu" dur...

MART				
1				
2	3	4	5	6
7	8	9	10	11
	13	14	15	16
17	18	19	20	21
22	23	24	25	26
27	28	29	30	31

NEHAR
TÜBLEK

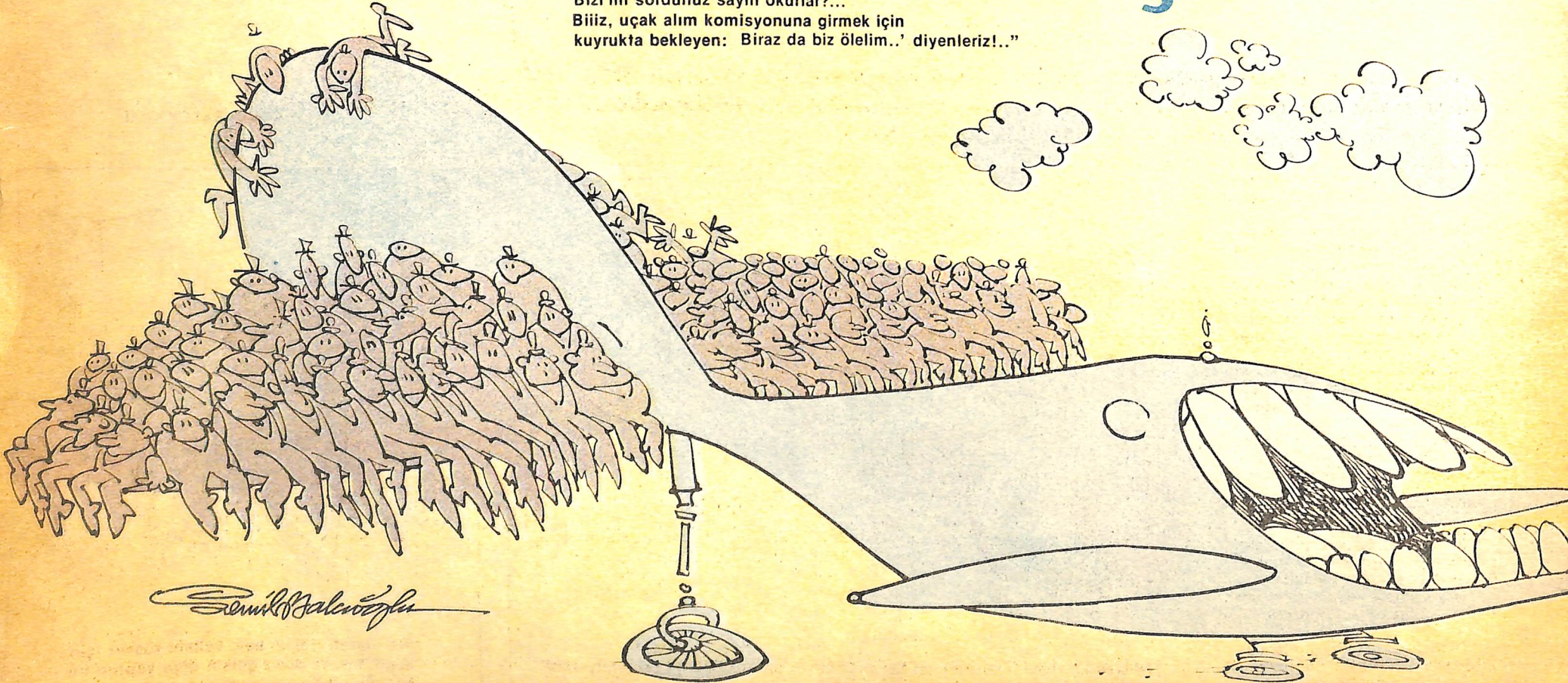

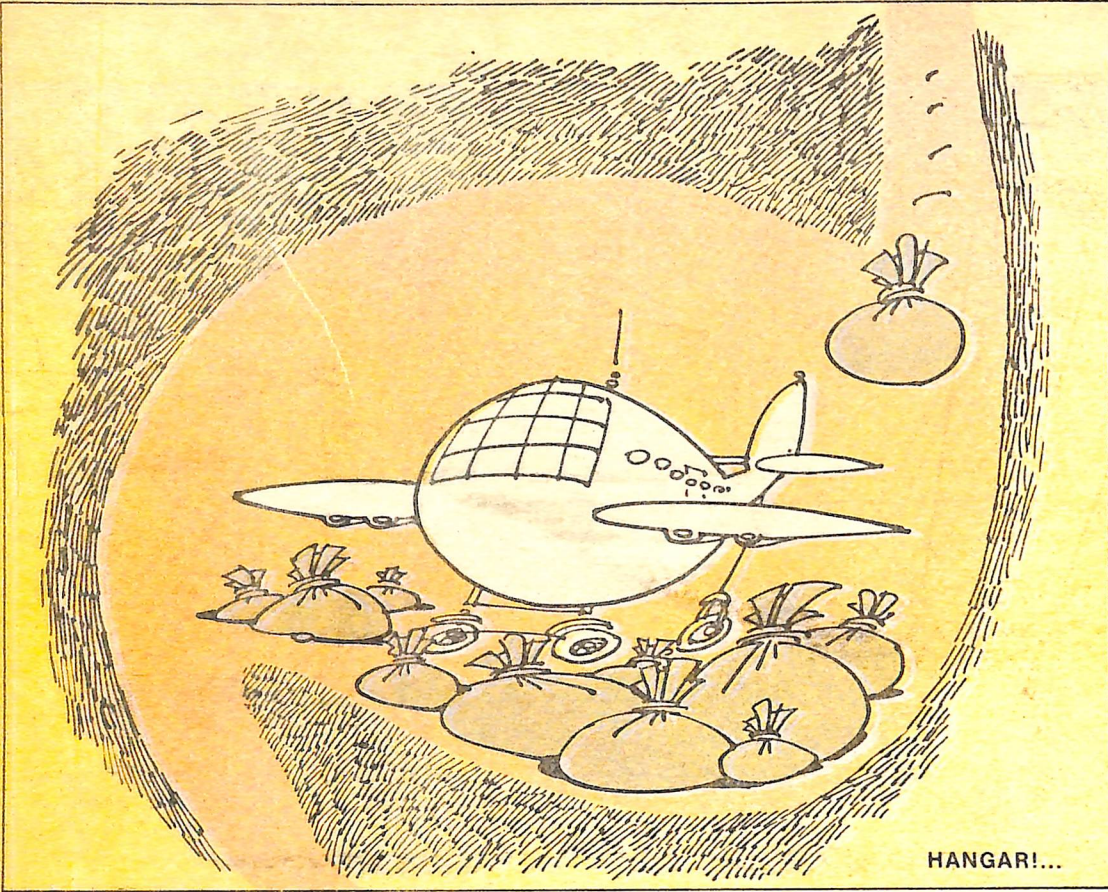
"Kim demiş uçmazmış diye efendimiz... Bu uçağı ilk defa uçurmak şerefi de bize ait olacaktır!..."

LÜTFEN SİGARALARINIZI YAK

Uçaktır rüşvetti

"Bizi mi sordunuz sayın okurlar?...
Biiiz, uçak alım komisyonuna girmek için
kuyrukta bekleyen: Biraz da biz ölelim..' diyenleriz!..."

HANGARI!...

P, KEMERLERİNİZİ GEVŞETİNİZ!...

aldığımız, r yediğimiz...

Yaşamlarını hemen yükseltmek isteyenler sorulardan huylanıyorlar...
Rüşvet ve komisyonla 'Türkiye' ye kakılan ve de herkesin aklına takılan,
esrarengiz uçakları kullanıyorlar...

Eski argoda kafayı iyice tutup küfelik olanlara "Tayyare" oldu derlerdi.

Şimdi ise yeni Türkçede yükünü tutup mahkemelik olanlara "Uçak" oldu diyorlar.

Son yıllarda alınan uçaklar sayesinde, namussuzlar piyasasına epey hareket ve haramzadelerin kasasına epey bereket gelmiştir.

Bu alanda, bir gazetecinin Vurguncular Kralı Keriz Vesikalı'ya sorduğu: "Nasil çalışıyorsunuz?" sorusuna;

Keriz:

"Bizim adımız Keriz; ne bulursak yeriz, diye cevap vermiştir.

Ve, uçakların görevinin insanları yükseltmek olduğunu, kendisinin de bu nedenle uçak işleriyle uğraşırken birden yükselmeye başladığını anlatmış:

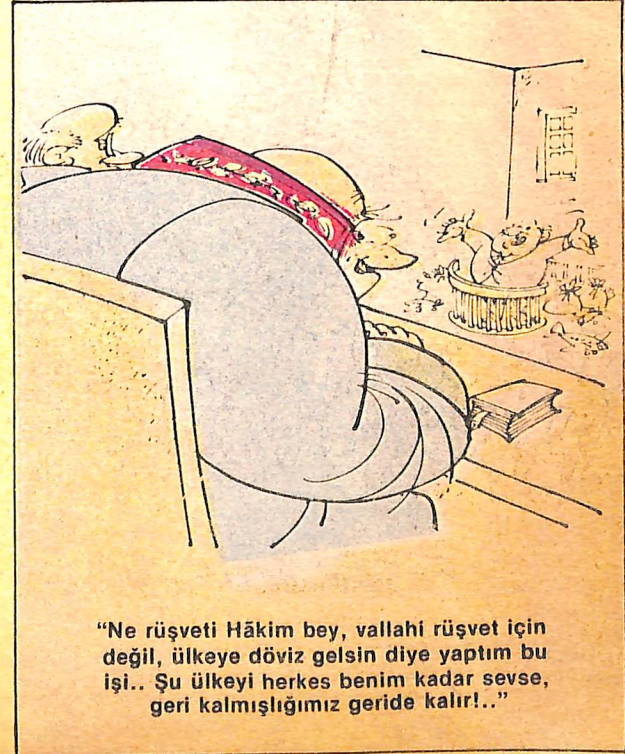
"Uçak işiyle uğraşanlar, bu nedenle hep yükselirler, demiştir.

Yükselmek için kullanılan motor da bellidir:

Avanta, rüşvette on milyon, komisyonla ise yüzde ellidir.

Nasreddin Hoca: "Bizimkiler bazen konuyor da, uçmasını beceremiyorlar!..."

"Ne rüşveti Hâkim bey, vallahi rüşvet için değil, ülkeye döviz gelsin diye yaptım bu işi.. Şu ülkeyi herkes benim kadar sevsen, geri kalmışlığımız geride kalır!..."

Çizen: SEMİH BALCIOĞLU

K APALIM, KAÇALIM YOLUMUZU BULALIM...

TV'de dersler başladı

BUGÜN HUKUK DERSİNİ
BEN VERECEĞİM...

KONUMUZ :
DANIŞTAY KARARLARI...

DANIŞTAY KARARLARI BİRÇOK
KİŞİYİ İLGİLENDİRİRSE DE...

...BENİ, HİÇ
İLGİLENDİRMEZ...

Kedi, ciğeri kaptı...
Eloğlu iktidarı... Zil Nuri
Gülnihar'ı... Paşa Faik bir
bezirgân katipliğine kondu.
Bunu gören Gaddar İsmail
ne yaptı?.. O da gitti, kıyı
yolunda dolmuş bekleyen
Sevim'in
çantasını kaptı...
Ciğer kedinin
ağzında...
iktidar
oturanda...
Gülnihar,
Zil Nuri'nin
kucağında...
Ama,
Paşa Faik'le
Gaddar İsmail,
herkesin
ağzında...

MERAKLI SORU

İSTATİSTİK uzmanı bir ilim adamı, nüfus meselesi üzerinde konferans veriyordu:

- Çinlilere gelince, dedi, bu milletin nüfusu bir milyara yaklaşıyor. Korkunç bir sayı bu. Tasavvur edin ki, Çin'in nüfusunu birerle kol yaparsanız ve bu sonsuz kuyruğun en başındaki Çinli hep kendini önündeki denize atıp boğulsa, gene de kuyruğun sonu gelmez. Doğumlar, ölenlerin yerini fazlasıyla doldurur.

O sırada arka sıralardan bir ses yükseldi:

- Peki o işi yürütken nasıl yapıyorlar?

NEDENİ...

NEDEN saatlerdir dinamit fabrikasının etrafında dolaşıyorsunuz? -Sigarayı bırakmak istiyorum da.

İYİ GECELER

BİR İngiliz lordu, tek gözü kör karısıyla tenis oynuyordu. Bir aralık top gitti, gitti, kadının sağlam gözüne vurdu, onu da kör etti.

Lord soğukkanlılıkla:

- Özü dilerim sevgilim, dedi.

Sonra hemen ekledi:

- İyi geceler!

HERKESİN BİR İŞİ VAR

STOCKHOLM Hayvanat bahçesine bir boğa getirdiler. Kocaman, ağır, iri, sessiz bir boğa. Hayvanlar bu hemcinslerini ilk defa görüyorlardı. Kimdir bu diye merak ettiler ve aralarından zebra'yı bu işi incelemekle görevlendirdiler.

Zebra kibarca yaklaştı boğaya:

-"Hoş geldiniz" dedi.

-"Eyvallah," dedi, boğa.

-"Afedersiniz efendim, size bir şey sormak istiyorum."

-"Buyur evlât, sor."

-"Siz ne iş yaparsınız?"

Boğa şöyle bir baktı ona:

-"Pijamanı çıkar da göstereyim" dedi.

MEĞER NEYMIŞ...

BİR gazete, şehrin en efendi, prensiplerine sıkı sıkıya bağlı, ahlâklı, dürüst hemşerisini seçmek için bir yarışma açmıştı. Gelen cevaplar arasında biri şöyle diyordu:

-"Sigara, içki içmem, kumar oynamam. Asla başka kadınlara bakmam. Karıma daima sadığım. Sessiz itaatkâr ve çok çalışkanım. Ne sinemaya, ne de tiyatroya giderim. Her gün geceleri erken yatar, sabahları erkenden kalkarım. Her pazar hiç kaçırmadan kiliseye giderim, duamı ederim."

Mektup şöyle bitiyordu:

-"Hapisten çıkmama onbeş günüm kaldı."

AYNI NUMARA

CEHENDEM şeytanlarının temsilcisi bir gün meleklerin temsilcisine futbol maçı teklif etti. Melek:

- İyi ama, dedi, biliyorsunuz ki bizim takım çok kuvvetli.

Şeytan güldü:

- Olabilir efendim, hakemlerle görüştünüz mü?

BİR DE BİLSE

GENÇ kız kendisini beşinci kez dansa kaldıran adama sordu:

- Dans etmesini çok seviyorsunuz galiba?

- Hem de nasıl!

- O halde neden öğrenmiyorsunuz?

Bir konuk çizerin fırçasından...

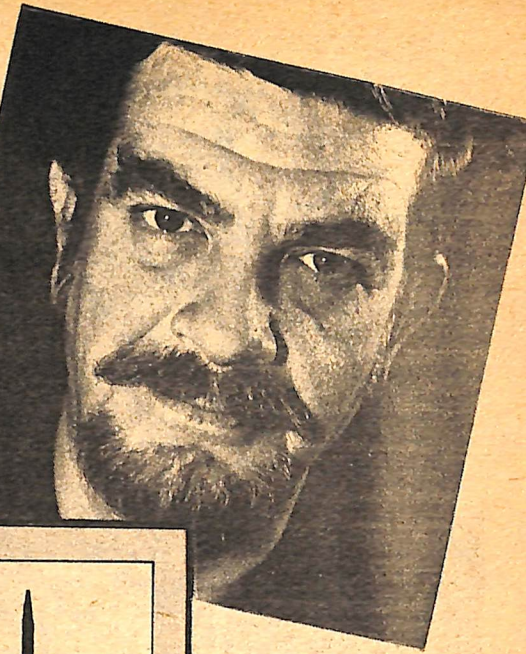
Her hafta
bu sayta,
ünlü Türk ve
dünya

karikatürcülerine
ayrılacak,

sırası geldikçe

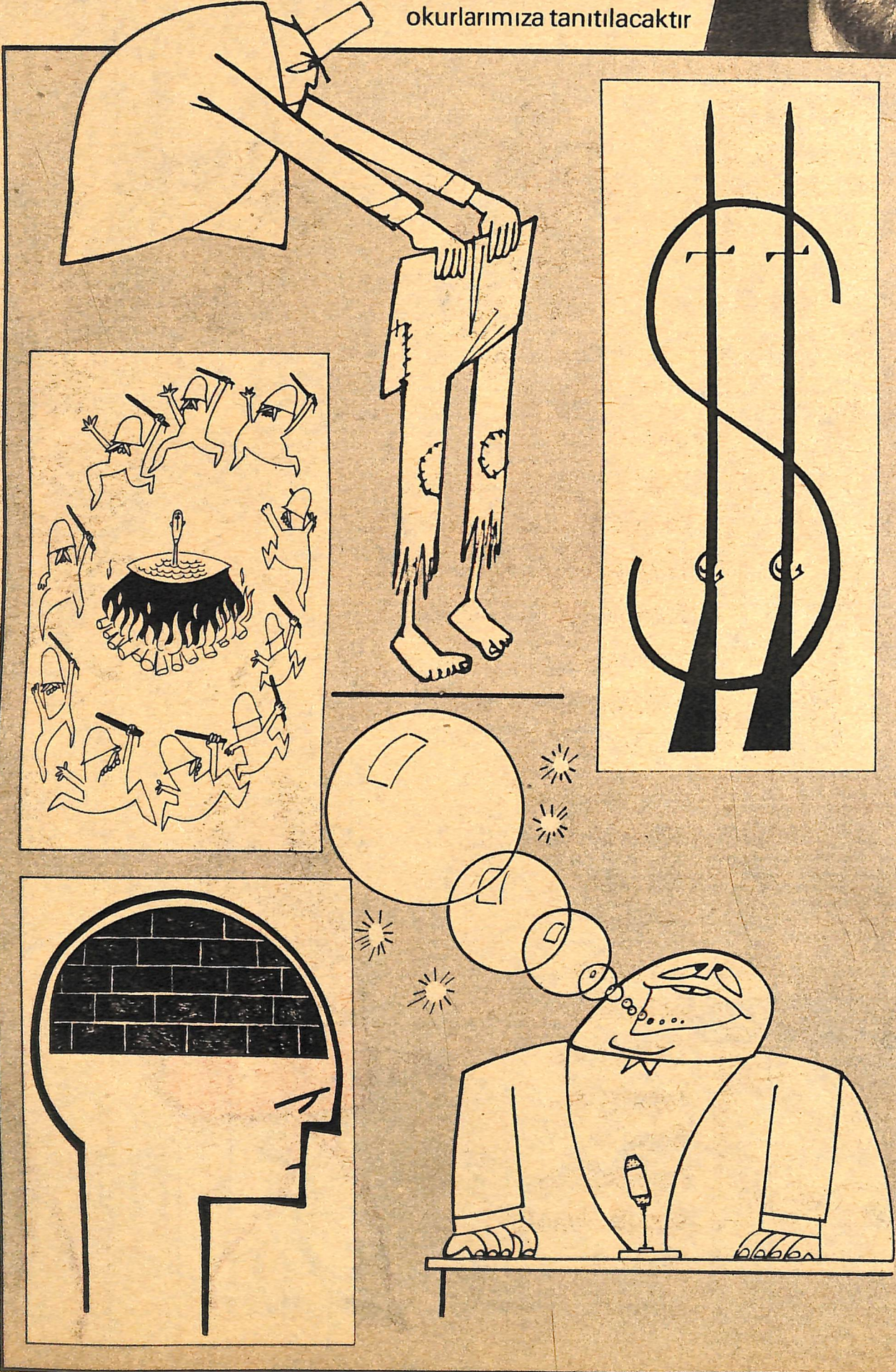
ÇARŞAF çizimleri de

okurlarımıza tanıtılacaktır

**FERRUH
DOĞAN**
(Akdilek)

1932'de İstanbul'da doğdu. Taksim Lisesini bitirdi. İstanbul Hukuk Fakültesi son sınıfından ayrıldı. İlk eseri 1945 yılında "Şaka" dergisinde yayımlandı. Bir çok mizah dergisi ve gazetede çalıştı. Halen Politika Gazetesi çizimidir. "Asrileşen Köy", "Çizgili Dünya" ve "Sergi" adlı üç albümü yayınlandı. Yurt içi ve yurt dışında muhtelif ödüller kazandı. Bir çok eseri yurt dışında yayımlandı. Ferruh Doğan evli ve iki çocuk babasıdır.

tipler

CETİN ALTAN

Bir opera sanatçısı

ORTA boylu, geniş göğüs, geriye doğru tepesi dökülmüş, gri, kıvrık saçları vardı. Oğle votka içmek için lokantanın barına geldiği zaman, herkes bayram ederdi. Çünkü herkes, kazanan mideleriyle yumruk mezeline dayanmışken, o ya bôf strogonof, ya lakerda, ya şeftali söylerdi.

Önce kibarlık olsun diye kimse ortaya konmuş tabağa uzanmaz, ama onun:

- Buyursanıza, ısrarları sonunda, öylesine hızlı gidip gelirdi ki eller, kendisine pek bir şey kalmazdı. Ve o tekrar çağırırdı garsonu:

- Bize bir tane daha..

Dördüncü, yahut beşinci vatkadan sonra da kravatını gevşetir, yakasını açardı. Altıncı vatkadan sonra da, İtalya anılarını anlatırdı.

- Bir gün Roma'da, Orson Welles'le beraberdik. Bana "Buraya bak. sen sanatçı birine benziyorsun. Bana sanatın söz etmez, adını duyurmak için sırtıma tırmanmaya kalkmaz, keyfimi kaçırmazsın seninle dostluk ederim" dedi. Ben de kim olduğumu, Roma'da ne yaptığımı söylemedim. Sabah, akşam buluşmaya başladık. Bir gün bir gece kulübünde rastladım ona. Fıtlı gibi sarhoştu. Bir ayağında pabuç yoktu. Kim bilir ne kaybetmişti pabucunu. Önce koluna girip dışarı çıkardım, sonra da sırtlayıp bir taksiye bindirdim, villasına götürdüm... Roma, başka bir dünyadır başka...

Cevresindekiler, ellerinde kadehleri, derinleşen bakışlarla bu yargıyı onaylıyorlardı. Lokantanın barında kazara kimse yoksa, ününün ve kişiliğinin yorgunluğunda, dünyaya kayıtsız, hafif bir gerinmeyle boş masalardan birine oturur,

dost ama mesafeli bir sesle barmene:

- İsmet, bana bir sarı votka ver, derdi.

Sarı votka, içinde bir süre kabuklu limonla eğitilerek sarartılmış sek votkaydı.

Sarı votka gelirdi.

- Bir de, domuz jambonu söyle...

Yeryüzünden kopuk bir şark dünyasının köşesinde, mayası batı görgüsüyle yoğrulmuş kendine özgü büyük sanatçı yaşamını herkese karşı sürdürme rolündeydi.

Beyaz bir Rus olan lokanta sahibi, onun bu za'fiyle hafiften dalga geçer, bazen yanına gelerek kırık Türçesiyle:

- Sen büyük sanatçı, çok büyük sanatçı. Sen domuz jambonu yer, derdi.

Ve, kıs kıs gülerdi.

O da, lokanta sahibinin iğnesine:

- Listede tavşan yahnisi var. Dün mutfakta dolan tek kediye nihayet pişirdin galiba, diye cevap verirdi.

- Sen ne anlar tavşan yahniden. Onun bir sos var, beyaz şaraplı. Sen anlar sovanlı ciğer kebabı. Piyazcı işi..

BİZİM Avrupa yaşamıyla pekişmiş büyük sanatçı, operanın ilk baritonlarından. Ama gitgide sesini yitirmiş, her sesini yitiren operacı gibi yöneticilikle rejisörlüğe doğru dūmen kırmıştı.

Ama hâlâ içinde sahneye çıkma tutkusunu vardı. Bu tutkuyla, son bir kez Donizetti'nin, "Aşk İksiri" ni oynamıştı. Ne çare ki yüksek perdelere çıkmak isterken sesi çatallaşıyor, seyirciler arasında müzikten anlıyanlar:

Yazık, sesi kalmamış, diye mırıldanıyorlardı.

O son deneyin kırıklığıyla

gitgide daha çok içkiye vurmuştu kendisini. Tatmin olmamış bir sanatçı öfkesiyle eski arkadaşlarına kızıp duruyordu. Eski arkadaşları ise her şeye rağmen kolluyorlardı onu. Bazı operaları sahneye koymasına önayak oluyor, arada bir Avrupa'ya gönderiyor, kadrosunu da en tepede tutuyorlardı.

Kaynattığı dedikodular ölçüyü aşınca da:

- Adam olmaz bu bizim berber çırağı, diyorlardı.

Söylentilere göre, sanatçı olmadan önce berber çırağıyla başlamıştı hayata..

Evlenmiş ve boşanmıştı. Yalnız yaşıyor, bol içki içiyor, bol para harcıyor, meyhanelerde çevresine topladığı yazar çizerlerle basında hava yaratmaya uğraşıyordu.

Gece kulüplerinde saatler ilerleyince, gevşemiş boyunbağı ve açılmış yakasıyla bir iki napoliten söylerdi. Özellikle de Katerin'i söylerdi.

Mikrofon yardımıyla pop müziği söyleyen piyasası şarkıcılarından sonra, çaptan düşmüş de olsa bir opera profesyonelinin masadan yükselen sesi, müthiş şükse yapar ve müthiş bir alkış toplardı.

Sonra terlemiş alnı ve yorulmuş hançeresiyle ucuz süksesinden oldukça hoşnut:

- Söyleyince biz böyle söyleriz gibilerden bir jestle, bir votka daha söylerdi.

BİR gece yenilip içildikten sonra Nurettin Artam'ın evine gitmişti. Nurettin Artam da bekardı. Şeyh kökenli olduğu için, alaturka musikiden, İngilizce bildiği ve Atatürkçü olduğu için de batı musikisinden anlıyan bir tavrı vardı Artam'ın.

Evde, gece yarısından sonra kadehler tokuşuyor, Artam misafirlerine ikram etmek için sağda, solda ne kalmışsa hepsini ortaya koyuyordu.

O tarihlerde Artam'ın "Seccade" diye bir şiir kitabı çıkmıştı. Çok, ama çok seviyordu kitabını. Ve, gece yarısı davetini şiiriyle de süslemek için, elinde kadehi, yumulu gözleriyle "Seccade" yı okuyordu:

Kadehim düştü elimden
Hali sarhoş gibidir kaç
Serilip yattığı ondan mı
nedir?..

Bizler de yarı yumuk gözlerle şiiri, sözde huşu içinde dinliyorduk.

Sonra Artam bizi yatak odasına götürmüştü, yatağının önünde şiire konu olan seccadeyi göstermişti. Seccade, orta boy bir paspas büyüklüğündeydi. Epeyce de aşınmış, tüyünü tūşünü dökmüş, albenisini yitirmişti.

Hepimiz doğru dürüst halıya benzer bir şey beklerken

böyle kavruk bir kilim parçasıyla karşılaşınca afflamıştık. Bir şeyler söylemek için kendimizi zorluyorduk:

- Gerçekten büyük servet..

- İsfahan değil mi?

- Üstünde Selçuk nakışları var...

- Bünyan olmalı.. On sekizinci yüz yıl...

Hoca yarı kapalı gözlerle "Öyledir, öyledir" diye ağır ağır başını sallıyordu.

Sonra, haliya bakarak şiirini bir daha okudu:

Kadehim düştü elimden
Hali sarhoş gibidir kaç
Serilip yattığı ondan mı
nedir?..

Ve, birden bizim operacıya döndü:

- Lütfet, dedi. Şu hali için sen de bir şeyler oku..

Naz maz yapılacak bir hava yoktu. İçkiler içiliyor, sanatın, yer çekimsiz boyutlarında gönlü kanatlarıyla uçuluyordu.

Bizim dost, gevşek kıravatiyle, çözükle yakasını şöyle bir okşadı ve Katerin'e başladı..

Ancak o küçücük yatak odasında ses pek yüksekten çıkıyordu.. Ve bizim operacı bütün göğüs gücüyle:

- Katerin, diye bağıırıyordu..

Sanat ziyafetinin bu çok gelişmiş gösterisine üst kattan, tutarsız bir tempo geldi. Yukarıda, uyanıqlar bağırlıktan uyanmışlar:

- Kesin gürültüyü, der gibi tavana vuruyorlardı.

Artam:

- Aldırma devam et, diyor-du. O eşekler, anlamazlar müzikten.

Bizim operacı inadına daha çok bağıırıyordu:

- Katerin, Kateriini..

Ve tavan daha çok güm gümliyordu..

Derken yukarıda bir pencere açıldı, bir kadın sesi:

- Bu saatte olacak rezalet değil. Ne saygısız insanlarsınız, diye makaraları koyuverdi.

Ama dostumuz da öfkelenmiş, bir kat daha yükseltmişti sesini:

- Kateriini, Katerin...

Sonunda Artam, elinde bir kadeh konyak, operacıyı susturmak için:

- Yorma kendini çok. Al iç,

bak Fransız konyağı, demeye başladı...

ASLINDA operacı, benim sevdiğim biriydi. Başbaşa yemek yer, içki içer, konuşurduk. Ancak bazı patavatsızlıkları, zor durumda bırakırdı beni.

Bir gece diplomatların, bankaların gittiği bir kulüpte iyice sarhoş olmuştu. Katerin'i söyleyip alkış da topladıktan sonra, sofradaki peçeteyi aldı, katliya düğümleye tavşana benzer bir şey yaptı. Ben, tavşana benzer, diyorum. Ama elinde sallandığı zaman başka bir şey de benzetilebilirdi. Ve bu peçeteden yapılmış uzun şişkince şeyi, çaktırmadan dans eden sarışın bir hanıma sallamıya başladı.

Hanım, Katerin'in keyfiyle gülüşüyordu ona. Ama elinde sallanan şişkin çaputu görünce, durumu hemen kavrayamadı. Gülücüğü azıcık daha devam etti. Çaput sallandıkça sallanıyordu. Birden kadının yüzü kızardı ve hemen başını çevirdi.

Operacı yüksek sesle, kadına duyurmak ister gibi:

- Gördün mü bak korktu, korktu diyordu.

Ne halt edeceğimi şaşırdım. Üstelik o hanım da, kocası da yakın dostlarımdı.

Zorla kaptım acayip tavşanı ve çözerek sertçe masaya koydum peçeteyi.

O, hâlâ gevşek gevşek gülüyor:

- Ne o kıskandın mı, sen de salla ne olacak, diyordu.

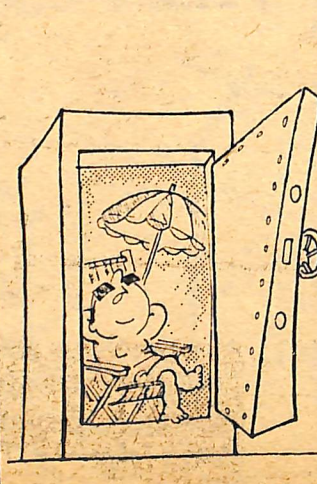
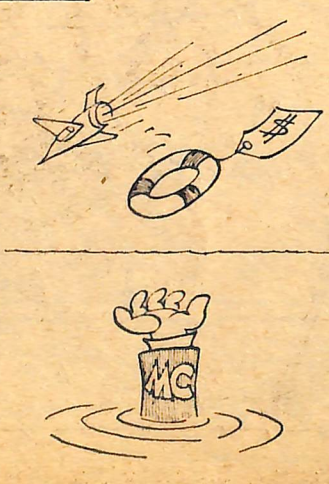
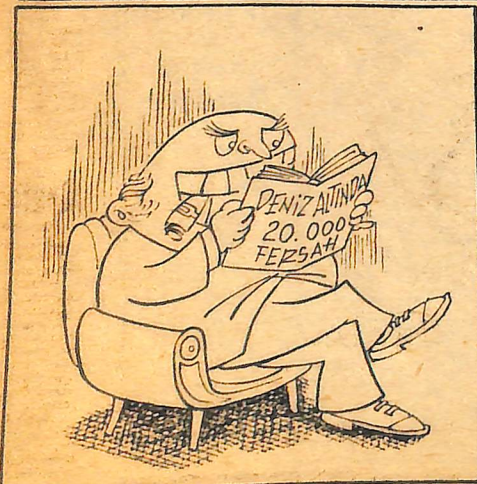
YILLAR sonra, İstanbul'da bir otelin lobbiesinde gördüm onu. Bir tarafına felç inmişti. Zar zor konuşuyordu. Beni görünce gözleri ışıdı, sonra yaşardı. Sonra yanına oturduk, bana bir şeyler anlatmaya başladı. Ne dediğini tam anılamıyordum. Çıkardığı sesleri çözmiye çalışıyordum.

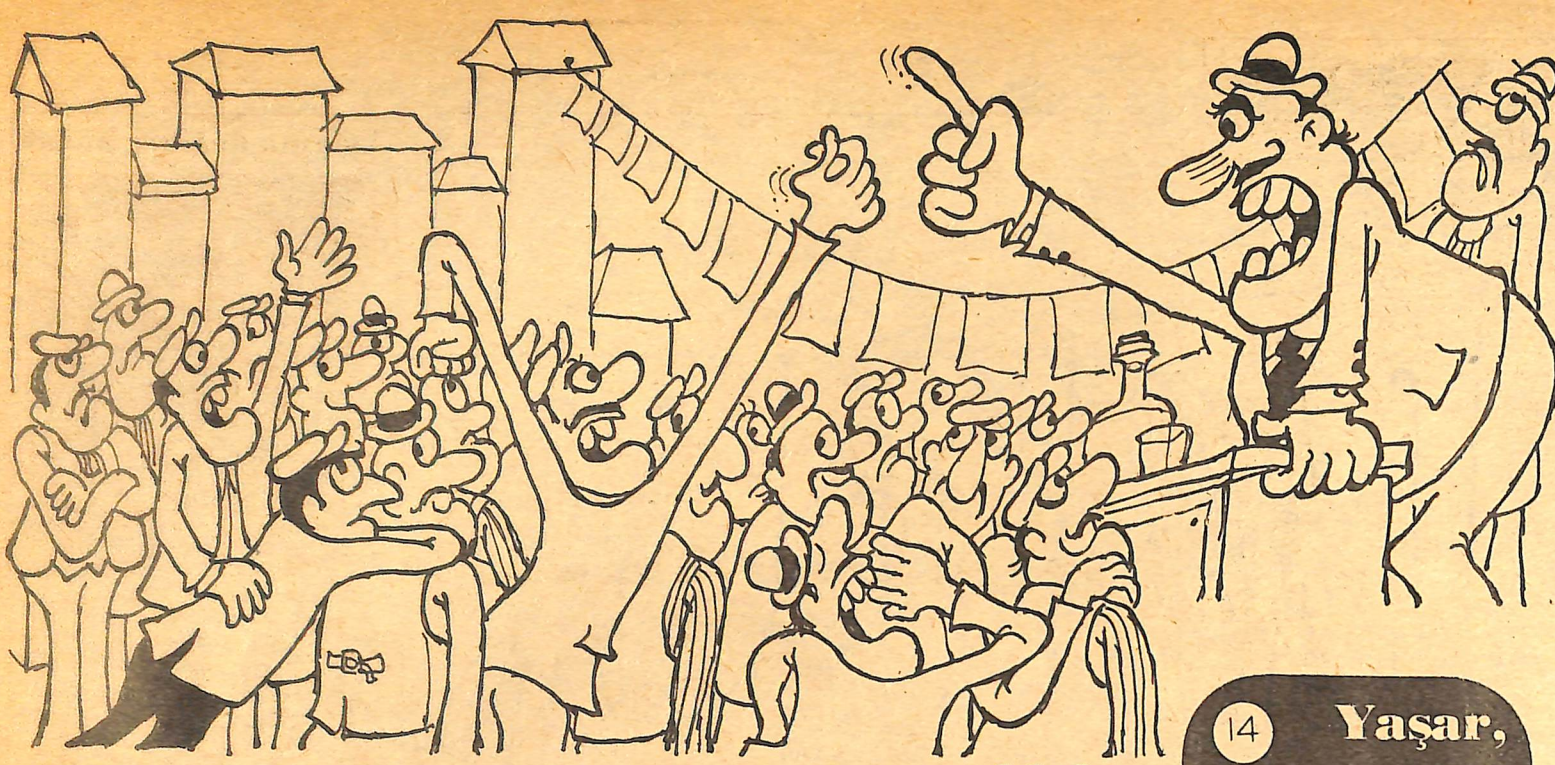
- Hakkımı yiyorlar, ben opera genel müdürü olmak istiyorum, bana yardım et, diyordu.

Bilmem neden bir karanlık kapladı içimi.

- Olur, tabii, hakkın elbette. Gibi bir şeyler söyledim. Yanaklarından öptüm ve kaçtım oradan..

DEVLET MALİ DENİZ...

SURAT, SURAT DEĞİL SANKİ KIZARMIS BABAHİNDİ İBİĞİ!...

"Herşey parayla olmaz
arkadaş!.." dedi, parti
başkanı... "Biraz da
memleketi, vatani; vatan
uğruna şehit yatani,
savaşlarda ölen babanı,
atanı düşün!.."

ADAMIN yüzüne hayretle baktım:
"Ne gibi yani?" diye sordum.
"Şu gibi ki, paralarımızı ver-
mediler."
"Aman, şakin gene öyle olmasın."
"İ-h... Öyle olamaz. Bu kez bi-
zim muhtar, şart olsun diyerek karı-
sının üstüne yemin bastı; paralar tı-
rınk ödenecekmiş."
Bayrakla, renkli kâğıtlarla dona-
tılmış bir yapının önüne gelmişik.
Bu yapı önündeki alanda toplastık.
O partici başkan yüksekçe bir yere
çıktı. Oradan konuştu. Konuştu ama
ne konuşma, ne konuşma:
Ben böyle bir konuşmayı bugüne
dek daha hiç dinlemedim. Çok etkili
konuşuyordu... Benim zaten yorgun-

luktan, açlıktan içim ezilmiş, bir de o
etkili konuşmayı dinleyince başladım
ağlamaya... Ne anladım da ağladım,
derseniz, hiç bir şey anladığım yok.
O konuşmadan bugün de aklımda
hiç bir şey olmadığı gibi, dinlerken
de bir şey anlamamıştım. Neden mi
ağladım? Yahu, ben ağlamak için
bahane arıyorum. Başıma bunca belâ
geldikten sonra, deli miyim ki güle-
yim... Adamın her sözü, şişe mantarı
açkısının burgusu gibi beni burup
içime işliyor. Siz o partici başkanın
konuşmasını dinlemediğinizden,
şimdi size ne desem yalan.. Ben
küçükken babam beni camiye götür-
dü. Cami hocasının namazdan
sonra okuduğu Arapça duayı dinle-

yenler ağlarlardı. Babam da ağlard.
Babam ağlayınca, kendimi tutama-
yıp ben de ağlardım. Hocanın Arap-
ça dediğini anlamadan nasıl ağlıyor-
sak, bu da öyle işte... Arkadaş kar-
şındakine hiç bir şey anlatmadan ya-
rım saat konuşmak kolay iş değil.
Dene de bak. Ne kadar saçmasapan
konuşsan, gene de bir anlam çıkar.
Bu partici başkanın sözlerinden hiç
bir şey anlaşılmıyor. Adam o kadar
yüksek ve yüksekten konuşuyor, hem
de çok derin konuşuyor. Hadi ben
ağlamaya hazırım da, durup durur-
ken ağlayamadığımdan ağlamak için
bahane arıyorum diyelim, ya öteki-
ler? Ağlayan bir ben değilim ki...
Başkaları da ağlıyor. Onlar da benim

14 Yaşar,
ne yaşar,
ne yaşamaz

Yazan:
Aziz NESİN

gibi nüfuskâğıtsız olduklarından ya-
şamıyor değiller ya... Öyleyse neden
ağlıyorlar? Helbet partici başkanın,
anlayamadığımız derin sözlerinden..

Partici başkan, o etkili konuşma-
sını kesip, bu kez de senin, benim
konuşmamıza benzer insan gibi ko-
nuşmaya başladı. Dedi ki:

"Arkadaşlar, şimdi kulağınızı açın,
beni iyi dinleyin!"

Kalabalık hep bir ağızdan,
"Sen bizim babamızsın... Yaşaa,
çok yaşa!" diye bağırınca, partici
başkan da onlara,

"Siz de çok yaşayın, varolun ev-
latlarım.. Eskiden de yaptığınız gibi,
biliyorsunuz..." dedi.

Kalabalıktan,
"Biliyoruz, biliyoruz, boşuna gırt-
lağını yorma" diye bir ses çıktı.

İlçe başkanı,
"Önce iş bölümü yapılacak, gö-
revliler bölük bölük ayrılacak" dedi.

Kalabalıktan biri,
"Kurban da kesilecek mi?" diye
sordu.

Partici başkan,
"Helbet... Hem de kaç kurban..
Koç da kesilecek, sığır da..." dedi.

O ses gene,
"Bize de kurban eti verilecek mi?"
diye bağırdı.

Başkan gene,
"Helbeet... Bütün kurban etleri

size dağıtılacak" dedi.

"Ama geçenki karşılama törenin-
de, siz büyüklerimizi omuzlarımızda
taşırken, burda kurban etleri kapı-
şılmış, biz de hava aldık..." dedi.

Partici başkan açıklamak gereğini
duydu:

"Etleri sizlere vermeyişimizin baş-
ka nedeni var.. Sonra söylerim."

"Şimdi söyle. Açıkla!" diye sesler
yükselince, partici başkan da, o etle-
rin dağıtılmasını belediyenin engelle-
diğini, çünkü veterinerin kurban
hayvanları hastalıklıdır diye rapor
verdiğini söylemek zorunda kaldı.

"Bu kez her bir iş düzenli olacak.
Kurban eti de dağıtılacak. Şimdi ge-
lelim iş bölümüne..." dedi.

Ama rahat bırakmıyorlardı ki,
adamcağız da güzel güzel iş bölümü-
nü anlatsın. Biri daha çıktı,

"Paramızı ne zaman alacağız" di-
ye sordu.

Partici,
"Paralarınızı tören bittikten sonra
vereceğiz" dedi.

Bu kez kalabalıktan bozguncu
sesleri yükseldi:

"Yooo... Biz, işte buna geleme-
yiz."

"Ben yokum bu işte arkadaş!"

"Biz paramızı peşin isteriz. Para
peşin, kırmızı meşin..."

"İşe başlamadan önce paramızı
almalıyız..."

Partici başkan,
"Susun arkadaşlar, susun rica
ederim. Susun da bir dakika beni
dinleyin!" diye çırpınıyorduysa da,

kimseye söz dinletemiyordu. Sonun-
da, kalabalığın gürültüsünü bastıran
bir sesle bağırarak anlattı:

"Bundan önceleri kaçtır denedik
bunu, paraları peşin ödersek, parayı
alan arabasını çekiyor, parayı alan
savuşup gidiyor. Partimizin büyükle-
ri de trenden inince, piç gibi ortada
kalyorlar. Ne karşılayan var ne "Ya-
şa" diye bağırın. Ne alkışlayan ne de
omza kaldıran.. Ayp oluyor büyük-
lerimize karşı.. Her şey parayla ol-
maz arkadaşlar, biraz da memleketi,
vatani; vatan uğruna şehit yatani, sa-
yaşlarda ölen babanı, atanı düşün!
İşte bu yüzden paraları peşin vere-
meyiz. İş bitsin, gelin alın paranızı.
İşte size söz: Paranız cebinizde bilin.
Paranız da bende. Ha bankada ha
bende.. Bana güveniniz yok mu?"

Kalabalıktan birinin gür sesi, bü-
tün mızıldanmaları, mırıldanmaları
bastırdı:

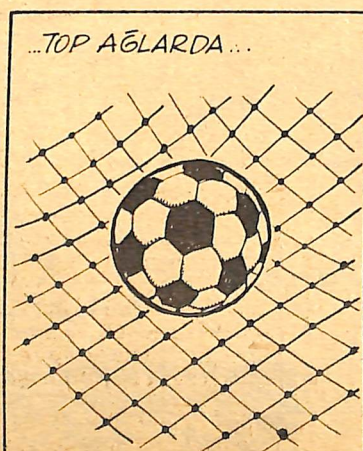
"Güven işi başka, para dalgası
başka.. Biz de çok denedik. Paraları
sonradan vereceğiz, diyorlar; işleri
görüldükten sonra, hepsi toz, ortada
kimse yok ki paramızı ondan ala-
lım."

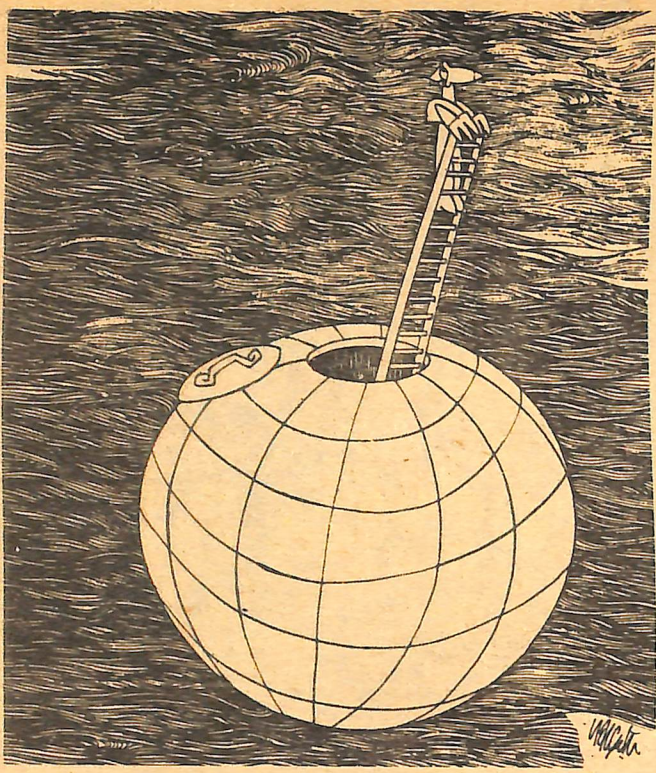
Kalabalıktan onaylayıcı sesler
yükselince partici başkan açıklamak
zorunda kaldı:

"O dediğiniz ancak başka parti-
lerde olur. Ama bizim partimizde
olmaz arkadaşlar! -Çok kızmış, yüzü
babahindi ibiği gibi kabarmış ve kı-
zarmıştı- Arkadaşlar, vaktimiz çok
az kalmıştır. Neredeyse tren gelecek,
büyüklerimiz incek trenen.

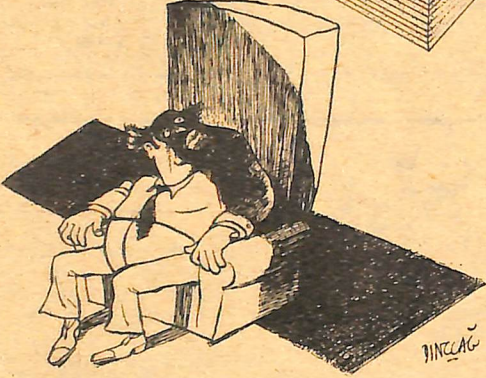
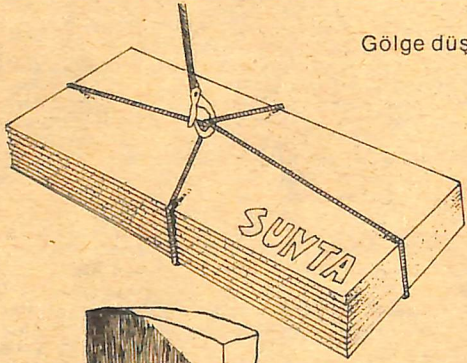
Gelecek Hafta:
EDEPSİZLİĞİN BÖYLESİ!...

GOLÜN BÖYLESİ!...

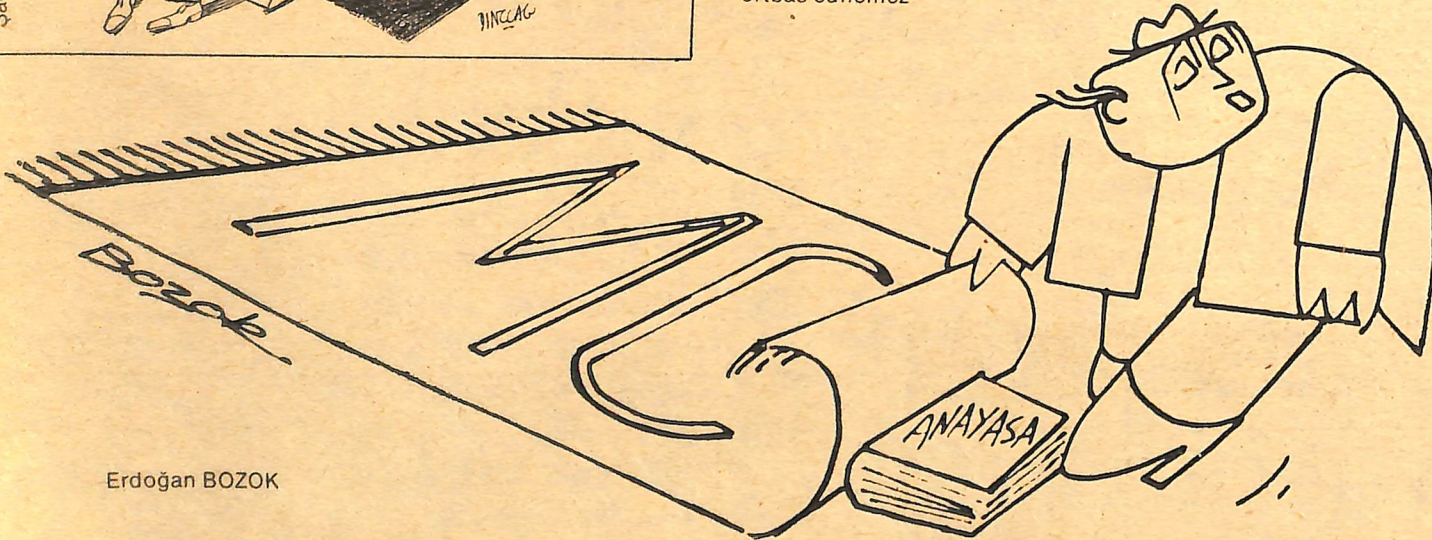

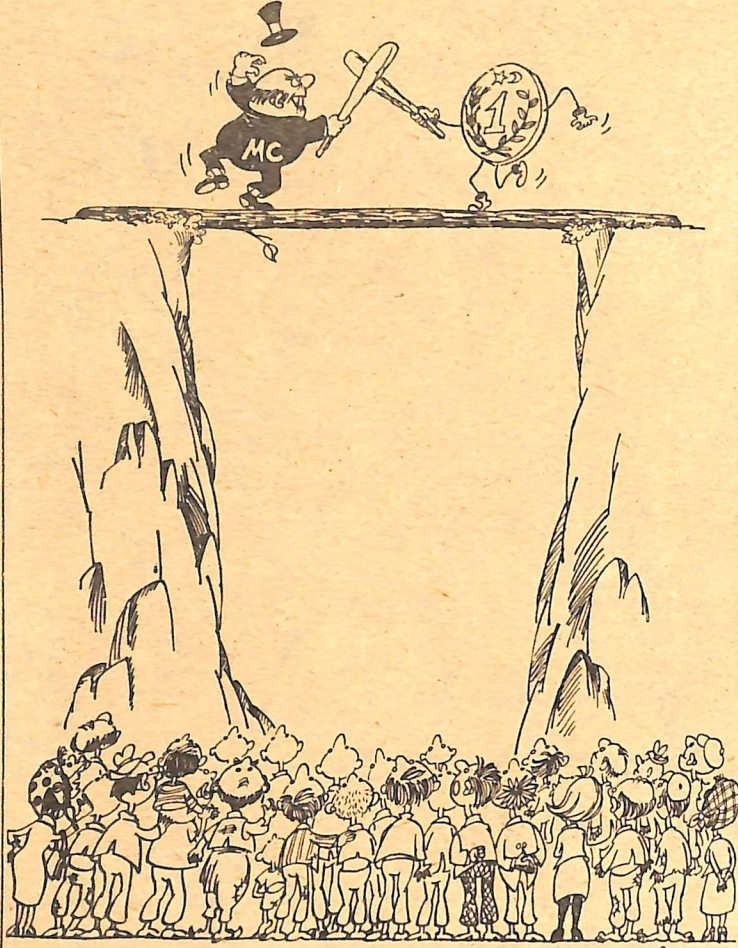
Gölge düştü

Erdoğan BOZOK

- Hangisi düşerse düşsün, yine bizim kafamıza gelecek!...

Demirel: "Türkiye'de hiçbir şey örtbas edilemez"

Ağlama değmez hayat

Seyfi Öztürk- Bak Turhan'cığım, darılmaca gücenmece yok..

S.Ö - Meclisteki sayımız şu elimin parmaklarının iki katı kadar.

S.Ö. - Ama şunu iyi bilesin ki, bir kişi daha aynlsa, artık bizden takviye bekleme, bu iş biter, altında koltuk, miltuk kalmaz.

S.Ö. - Ne o yoksa ağlıyor musun? Turhan FEYZİOĞLU - Ağlanmaz da ne yapılır Seyfi'ciğim..

Rüşvetname

Rüşvet dağıtmışlar Türkiye'de de!
Soralım: - İspata mesnet var mıdır?
Kalmasın bu itham sürüncemede;
Görelim, bakalım: devlet var mıdır?

Çektikçe bu küçük delik genişler,
Bizde çalmayana hıyar demişler!
Bu minval üzere yürüyor işler
Karşılık görmeyen zahmet var mıdır?

Hemen alınmalı ihtiyaç varken,
Nice komisyonlar toplanmış, derken:
Rüşvet de almışız uçak alırken!
Bu kadar saçma bir töhmet var mıdır?

Kaç yıl yerimizde sayıp, vallahi
Uygarlık dememiz ayıp vallahi!
Veren de alan da kayıp vallahi,
Bundan daha büyük dehşet var mıdır?

Her işi yolunda görmemiz hayal!
Torunlar görür mü? - uzak ihtimal..
Alana, aldığı helâldir helâl,
Rüşvet hakemeyen hizmet var mıdır?

Dinle; öğüdümü atma yabana,
Bir iyilik yaptılar diyelim sana;
Hele at bakalım eli cüzdana
Bedeli olmayan minnet var mıdır?

Vermezsen; boş yere oyalanırın
Vermezsen; sonunda hava alırsın,
Vermezsen; ömrünce borçlu kalırsın
Bundan daha ağır külfet var mıdır?

Nasılsa çatmışsın sen en kibara,
Adam zarf içinde uzatmış para;
Alma da; adın bir çıksın hıyara
Desinler: sende hiç cinnet var mıdır?

Bindirmiş adamlar işi inada,
Northrop da dağıtmış Lockheed'den mâda...
Şimdi ne diyorlar: acep dünyada
Rüşvete kapalı millet var mıdır?

Azı yakışır mı hiç şanıma,
Doldurun çoğunu cüzdanımıza...
Koyup elinizi vicdanımıza:
Söyleyin bizde hiç rüşvet var mıdır?

ÜMIT YAŞAR OGUZCAN

Bir MARKOPAŞA vardı... AZİZ NESİN

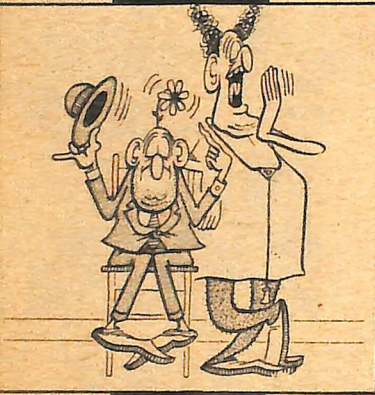
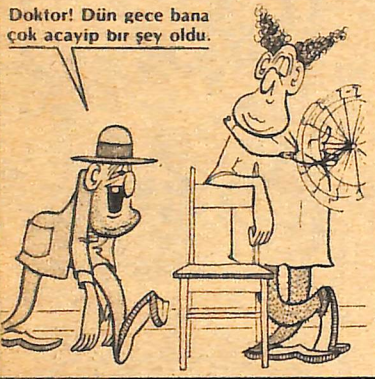
GİZLİ ÖRGÜT

SÜRGÜN edildim Bursa'dan döndükten sonra yayınladığım "Başdan" adlı gazetede, Bursa Valisinin kirlî çamaşırlarını ortaya seren yazılar yazmışım. Bunun üzerine Bursa Valisi önce güdük kalemlerini paçama saldırttı. Baş edemeyince bu kez, Bursa'dan ayrılışından altı ay sonra aleyhime bir zabıt düzenletmiş. Sözde Bursa'da gizli örgüt

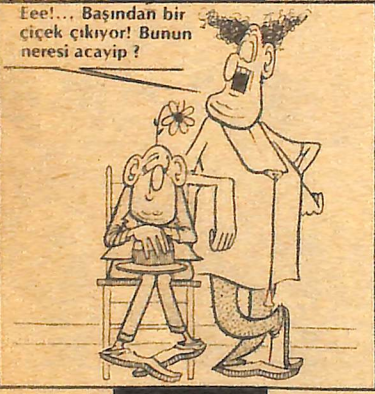
OLUR BOYLE VAKALAR

Çizen: DON MARTIN

Doktor! Dün gece bana çok acayip bir şey oldu.

Eee!... Başından bir çiçek çıkıyor! Bunun neresi acayip?

kurmuşum. Yasa dışı işler çevirmişim, de, onlar da bunu bir yıl sonra çakmışlar.

BİR MEKTUP

İSTANBUL'da, bir sabah sivil polisler beni apartopar yakaladılar. Evime gelip her yanı didik didik arayıp taradılar. Sonra Emniyet Müdürlüğü'ne götürdüler. O ana dek, hiç bir şeyden haberim yoktu. Yani, Bursa komplosunu bilmiyordum. İki, üç soru sorulunca, karşımdakiler kadar zekâmız kit olmadıgından- işin iç yüzünü anladım. Polisin sorguda en çok üzerinde durduğu, sağla solla hiç ilişkisi olmayan bir arkadaşın gelmiş bir mektuptu. Bu mektubu gönderen Bursa'daki arkadaşın evinde de arama tarama yapılmış, çocuğu çocuğu tedarigin edilmişti.

"Y" NİN KUYRUĞU

ŞUBURSA olayına ilişkin polisin sorgusunun nasıl yapıldığını hiç abartmadan anlatayım. Yaşlı, tecrübeli bir birinci şube komiseri sorgumu yapıyordu. Evimden polislerin aldığı mektuplardan birini açtı. Mektup az okuyazar birinden geldiği için, kargacak burgacak vazılmıştı. Belki de güzel yazmaya özendigi için olacak, harfleri süslü yazmaya çalışmıştı. "Y" harflerinin kuyruğunu cengel gibi dışı kıvrıp uzatmıştı. Bay sivil komiser, başını sallaya sallaya,

-Şimdi yakaladım dalavereni. Bu ne bu?

-Y.

-Söyle, bu Ye ne demek? Bunun kuyruğunun ucu neden kıvrık böyle?

İşte, sorgu bu yolda sürüp gidiyor. Biyanda milyonluk suistimaller kapan-sın diye ambarlar yakılıyor, sonra bilirkişi bu yangının, bir atın nalını hızla taşı sürmesiyle çıkan kıvılcımdan çıktığını söylüyor. Komiser de bana durmadan Ye'nin kuyruğunu soruyor. İşte, bir toplum bu denli çürümüş, kokuşmuş olursa, o zaman siyasi polisleri de, kendi kuyruğuyla oynayan kediler gibi, oynayacak bir Ye kuyruğu ararlar.

DALAVEREYİ YAKALADI

BUNUNLA birlikte bu sayın komiser'e gücenmeye hakkımız yok. Çünkü O'na "Şu adamın dalaveresini yakala!" diye buyurmuşlar. O da bunca yıllık polislik zekâsına ve tecrübesine dayanarak dalaveremi yakalamaya çalışıyor. Eline Ye'nin kuyruğunu geçirmiş. Pek yağlı bir kuyruk değil ama, olsun, yine de bir-kuyruk işte.

Bütün bunları niçin yazdım, bilir misiniz? **HÜRRİYET** Gazetesi'nin 3 Şubat tarihli sayısındaki şu haberi birlikte okuyalım:

"Y" nin kuyruğu, Komünizm, Niçe ve Stalin

HER SAKALLI BABAN MI?

ANKARA'da komünistlikten sanık Dil-Tarih-Coğrafya Fakültesi'nden beş öğrencinin yargılanmasında avukatları bakınız ne diyor:

"Eşaslı deliller arasında Niçe'nin "Zerdüş dedi ki" adlı bir kitabı da vardır. Oysa bu kitap komünist düşünceleri içermez. Tam tersine, antikomünist ilkeleri kapsar. Bu eşyayı alanlar, kitapta Niçe'nin bıyıklı resmini görmüşler, O'nu Stalin'e benzeterek iddialarına en esaslı delil olarak müsadere etmişlerdir."

Gördünüz mü siz işi! Neymiş? Niçe'nin bıyıklarını Stalin'in bıyıkları sanmışlar. Her gördüğün sakallı baban, her gördüğün bıyıklı amcanı!

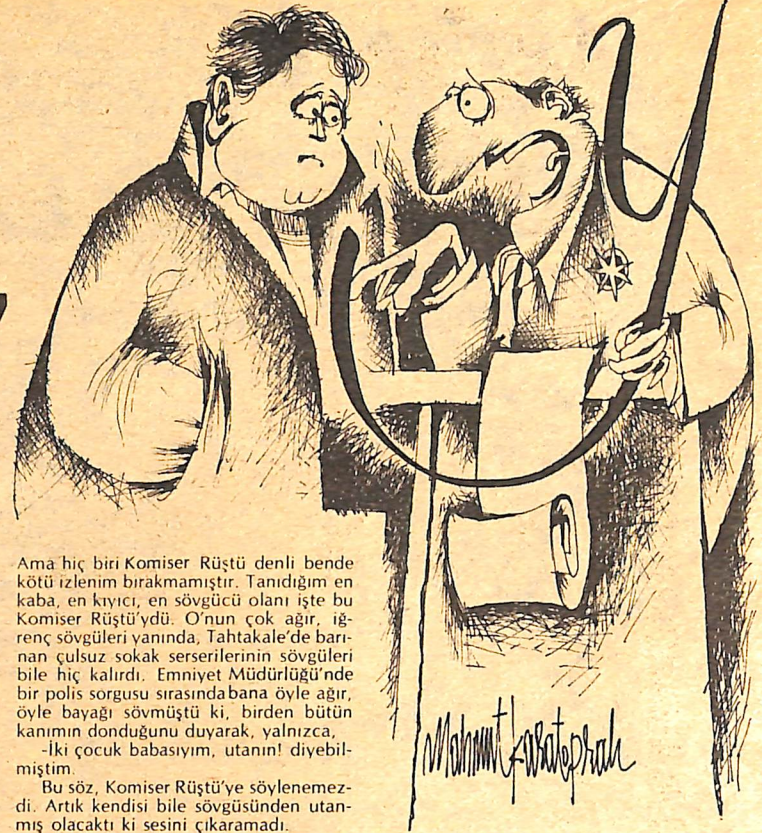
SANA GELİNCE BAY VALİ

SANA gelince Bay valî.. Gizli örgüt mü? Sizleri devirmek mi? Geçin bunları bir kalem. Sizler, kendi kendinizi öylesine yıkıp devirmişsiniz ki, sizi top mermisi bile böyle deviremezdi.

8 Şubat 1949

AÇIKLAMA:

YUKARIDAKI yazıda sözügeçen komiser, İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nün Birinci Şubesi'nde görevli Komiser Rüştü'yü. Siyasi polislerle zorunlu ilişkilerimde türlü karakterde olanlarını gördüm.

Ama hiç biri Komiser Rüştü denli bende kötü izlenim bırakmamıştır. Tanıdığım en kaba, en kıyıcı, en sövgücü olanı işte bu Komiser Rüştü'yü. O'nun çok ağır, iğrenç sövgüleri yanında, Tahtakale'de barınan çulsuz sokak serserilerinin sövgüleri bile hiç kalırdı. Emniyet Müdürlüğü'nde bir polis sorgusu sırasında bana öyle ağır, öyle bayağı sövmüştü ki, birden bütün kanımın donduğunu duyarak, yalnızca,

-İki çocuk babasıyım, utanın! diyebilmişim.

Bu söz, Komiser Rüştü'ye söylenemezdi. Artık kendisi bile sövgüsünden utanmış olacaktı ki sesini çıkaramadı.

Bu Komiser Rüştü'nün sonu çok acıklı oldu. O'nun sonunu bana bir hekim dostum anlatmıştı.

Komiser Rüştü, bağırsak kanseri olmuş. Hastaneye yatırılmış. Hastanede O'na bakan hekim, bir zamanlar Komiser Rüştü'nün işkence ettiği, sövdüğü bir eski tıp öğrencisiymiş. Eskiden işkence ettiği tıp öğrencisini, ağrılar içinde hastaneye getirildiği gece birden karşısında hekimini olarak görünce, paniğe kapılmış. Öyle acılar, ağrılar, dayanılmaz sancılar çekiyormuş ki, "N'olur, kurtarın beni!" diye, öğrenciliğinde işkence ettiği hekime yalvarıyormuş.

O hekim dostum, 1955 yılında bana bu olayı anlattıktan sonra şöyle demişti:

"O'nu karşımda görünce, birden yaptığım işkenceleri, arkadaşlarımı nasıl döğdüğünü, falakaya çektiğini hatırladım.

Komiser Rüştü'nün gözlerinde anlatılmaz bir korku vardı. Belki, işkencelerin acısını şimdi kendisinden çıkaracağımdan korkuyor, bu yüzden yalvarıyordu. Geceydi, hastanede nöbetçiymdim, başka doktor da yoktu. O anda bir başka türlü meslek duygusuna kapıldım.

"Bağırsak kanseri olmuş hastaların son günleri çok zor, ağır geçer; onlara bakım da çok zordur. Bana eskiden yaptıklarının etkisinde kalmayayım diye kendimi öyle zorladım ki, O'na herhangi bir hastaya olandan daha çok özen, dikkat gösterdim. Sık sık yanında oldum, avuttum."

Komiser küştü, yıllarca işkence ettiği öğrencilerden birinin ellerinde, hem de O'na dualar ederek can verdi."

Feneryolu- 3 Ağustos 1975

POLİTİKACILAR VE KİRLİ ÇARSAFLARI

9

Bozbeyleli'nin, Nazan Geçkin'e hiçkırıklı vedaı...

Uysa Nazan Geçkin Hanımefendi, Ferruh' una yazdığı mektuplardan birinde şöyle diyordu:

"Göreceksin, seni öyle mesut edeceğim ki, yüzünde sivilciden eser kalmayacak" ...

EMOKRATİK Parti'nin kendisi üzgün, konuşması hayli düzgün Genel Başkanı Ferruh Bozbeyleli'nin bütün yaşamı boyunca (saygıdeğer zevcesi hariç) topu topu bir kez aşık olduğu söylenir. İstihbaratımıza göre, zaman zaman her masum aile çocuğunun başına gelen bu tatlı belâ, Bozbeyleli'nin başına da 17 yaşında iken gelmiştir. Uzun araştırmalardan sonra; bu mesut hanımın Nazan Geçkin adında saygıdeğer bir şen dul olduğunu, Bozbeyleli ile sıkı bir iş tutup mercimeği fırına verdiği günlerde

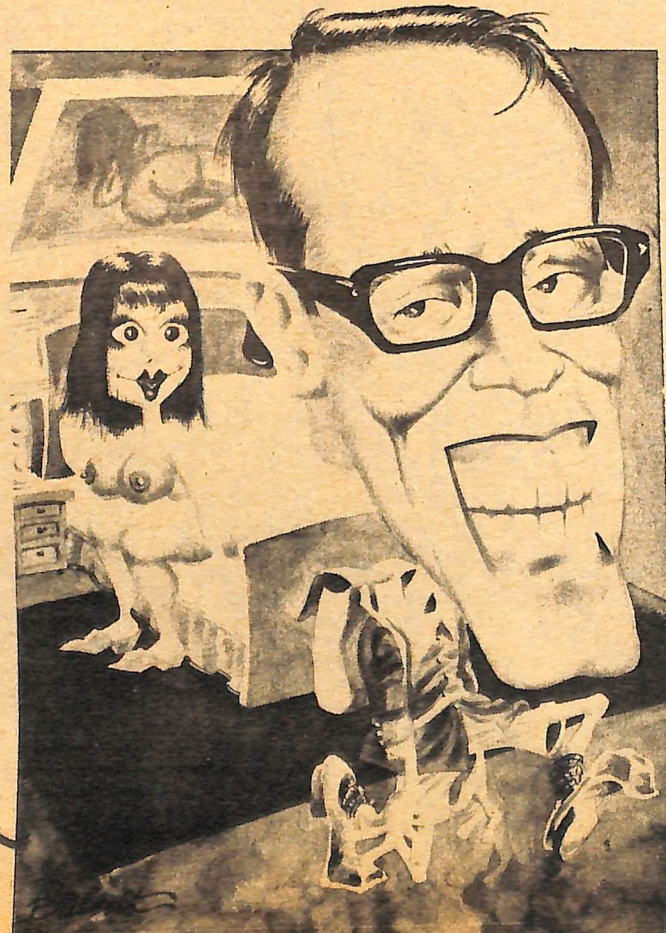
aralarındaki yaş farkının 30'u geçmediğini öğrenmiş bulunuyoruz. Rivayete göre, Nazan Geçkin Hanım Bozbeyleli'yi baştan çıkarmış, ancak o sırada bozbeyleli 18'ini bitirmemiş olduğundan Türk Ceza Kanununun ilgili maddesi uyarınca işgal vetaalluatsuçlarından ötürü uzun bir süre Sultanahmet Cezaevinin o latif havasını teneffüs ede ede daha da geçkinleşmiştir. Kendisi halen İstanbul'un mutena semtlerinden Tahtalköy'de şaniyle mütenasip bir konutta ikamet etmektedir. Bütün çabamıza rağmen bizi kabul ettiği için, anneannesi Salihati Nisvan'dan Mahperi Geçkin Hanımefendiyle görüş-tük. O da bizlere ciğerparesi, torunu Nazan Geçkin ile bastonyutmuş Ferruh (Bozbeyleli) arasında geçen aşk macerasını ifşa ve iki adet mektubu tevdi eylemiştir, aynen yayınıyoruz:

Bir tanem, hayatım, canım Ferruh' çuğum,

Geçen akşam annenödünc bir fincan kahve almak üzere seni bana gönderdiğinden beri huzurum kaçtı, bir tuhaf oldum. Gözlerime uyku girmiyor seni düşünmekten. O melek simanı, servi endamını, gönlüme güller açtıran gülüşünü ve çıtı pıtı konuşmanı unutamıyorum. Hele bana abla, teyze gibi kaba kelimelerle hitap eden diğer komşu çocukları gibi davranmayıp, çok nazikane bir edayla "Hanımefendi" diye hitap etmen, ne yalan söyleyeyim beni mest etti Ferruh'çuğum. Ne kadar kıbar ve ince delikanlısın.

Biliyorsun ki, delikanlıların bir takım mübrem ve mahrem ihtiyaçları olur. Böyle durumlarda hiç çekinme, bana gel yavrum. Yalnız beraber geçireceğimiz nefis dakikaları annen falan bilmesin olur mu? Sakın boşboğazlık edeyim de deme.

Göreceksin, seni öyle mesut edeceğim ki, yüzünde sivilciden falan eser kalmayacak. Sakın korkma yavruçuğum, derin bir nefes al ve kendini bana bırak. Gerisine karışma. Nazan işini bilir.

MESUT EKENER

BU DUVARA
İLAN
YAPISTIRMAK
YASAKTIR.

NEDEN?

MUHSİN KUT

MUHSİN

Yarın, okul dönüşünde seni evde bekliyorum. Hizmetçiyi de savacağım. Baş başa oluruz hayatım. Önce karşılıklı likör içer, dansederiz istersen. Annelere, "Akşam üzeri, bir arkadaşım ders çalışacağız" dersin. Esasen ben de sana bazı konularda ders vereceğim yavrum. Gıdına dikkat et ve iyi uyu. Bana geldiğin zaman çok kuvvetli ol, e mi?..

Yüzündeki o sana pek yakışan şark çıbancından ve senin istediğin her yerinden öperim bir tanem.

NAZAN

Randevu gününde, Nazan Hanımla Bastonyutmuş Ferruh arasında neler geçtiğini bilmiyor, fakat Ferruh Beyin aşağıdaki mektubunu okuduktan sonra aşağı yukarı tahmin edebiliyoruz.

Çok Muhterem Nazan Hanımefendi

Geçen aylar zarfında evinizde geçirdiğim o latif saatler için size bütün kalbimle teşekkür etmek isterim. Hakikaten, bana bilmediğim pek çok şeyi öğrettiniz. Her ne kadar ilk günler biraz aceemilik çektimse de, yüksek anlayışınız ve büyük gayretinizle kısa zamanda hatalarımı telafi edebildim ve teveccühlerinize bir nebze olsun layık olabildim sanıyorum. Yalnız sizinle olan muşakamamızdan bu yana, derslerimi bir hayli ihmal ettiğim için karnem eve kırıklarla dolu olarak geldi. Esasen son zamanlarda bir hayli zayıflamış olmam, bildiğiniz gibi çok muhterem kişiler olan ebeveynimin dikkatini çekmiş ve bir takım tarizlere uğramama sebep teşkil etmişti. Bu arada validem beni bir kaç kere isticvap ve istintak ettiler. Fakat emin olun ağızmdan bir şey kaçırmadım.

Size olan muhabbetim sonsuz olmakla birlikte, ayrılmanız belki daha hayırlı olacaktır. İnanın, bu kararı tamamen sıhhi nedenlerle ve gözyaşları içinde verdim. Bilirsiniz, dik durmak, dik yürümek ve de her türlü şerait içersinde kuyruğu dik tutmak mutadımdır. Ne yazık ki, son zamanlarda zafiyetten yü-

rüyemez oldum. Hemen başım dönüyor, gözlerim karıyor.

Elveda sevgilim. Bir gün mezarımda otlar bitse bile, sizi unutamayacağım. Kalbim daima o ilk beraberliğimizin heyecanı ile çarpacak. Beni affedin ve siz de unutmayın olur mu?

Bu arada; evinize son gelişimde rezervuarınızı bozduğum için de özür dilemek isterim. İleride politikaya atılacak ve bir baltaya sap olamasam bile, bir partiye lider olacağım. O zaman bir mebus arkadaşımına rica edip bozulan rezervuarımı yaptıracığıma namusum üzerine söz veririm.

O narin ve hünerli ellerinizi son defa öpüyör, elveda diyorum.

Hürmetlerimin kabulünü dilerim.

FERRUH

Sevgili okuyucular, bu büyük aşkın kahramanlarının vaktiyle birbirlerine yazdıkları akrotişler de birer şaheser olup edebiyat tarihine geçmiştir. Onları takdirle yayınlarken Ulu Tanrı'dan Ferruh Beye afiyetler, Nazan Hanıma rahmetler dileriz. Allah taksiratlarını affetsin. Amin.

Fazla naz ettin yavrum, usandırma Nazan'ı

Erkekliğini göster çıkart da pijamanı Rakik kalbimi sakın aşkınla dilhun etme Ruhumu neşelendir, sinemi mahzun etme Ufukta gün batmadan bir göreyim

Hayatım akşam gel de çıkarayım suyunu

NAZAN

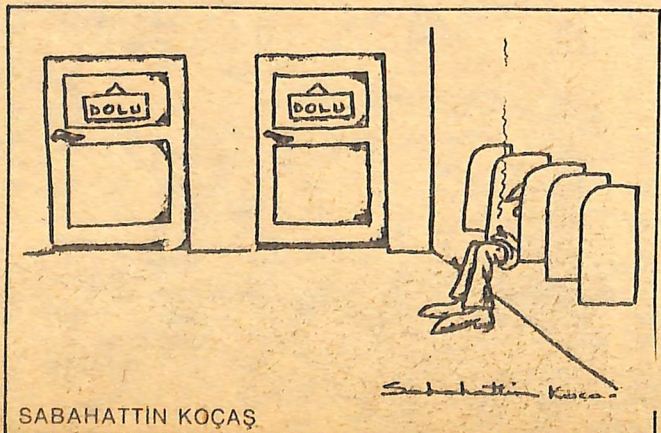
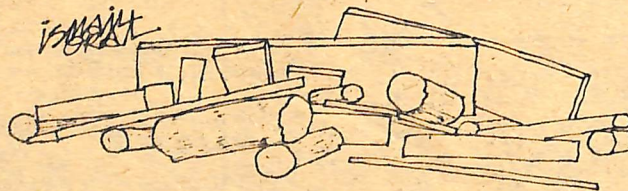
Ne kadar güzeldi ah hayatımız seninle Az mı sıkıp morartın kollarımı elinle Zararı yok kızsın da son bir kez beni

Artık kimse açamaz kalbimin örtüsünü Nazan ben aldım senden boyumun

son

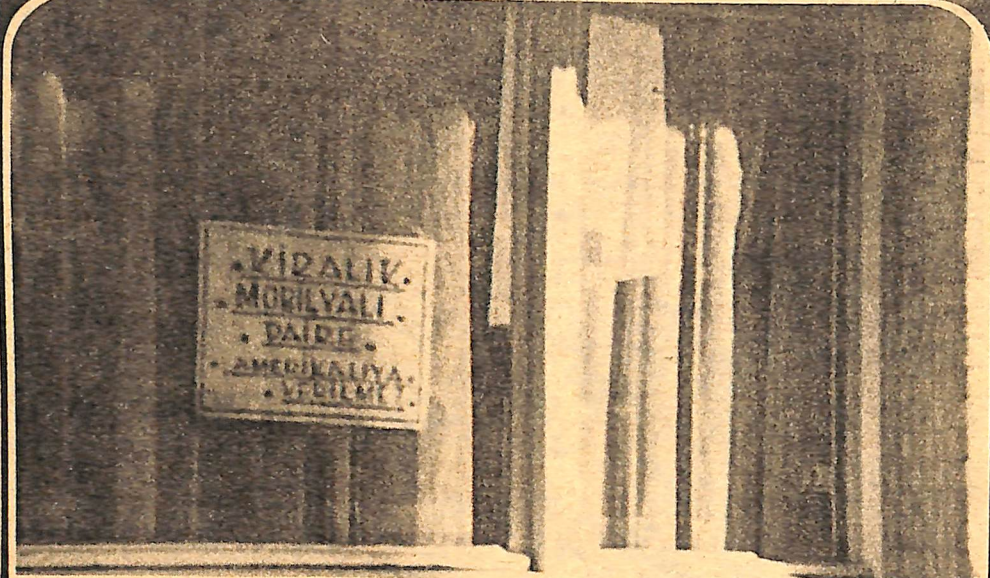
FERRUH

ISMAIL ORAL

SABAHATTİN KOŞAR

rip-sak

TÜRK AMBARGOSU!..

İzzet Yıldız Konur Sok. 49/1
Bakanlıklar - Ankara

Gönderdiğiniz okul
anılarından...

Cetin
ALTAN'ın
sectikleri

Afiyetle

Öğünmek gibi olmasın ama bir zamanlar biz de öğrencilik yaptık. Her öğrenci gibi. Tarih, Coğrafya, Fizik, Kimya okuduk.

Gece geç vakitlere kadar sağda solda ser-serilik eder, sabah herkesten sonra okula gider, sıramıza oturup uyuklamaya başladık.

Yine bir gün, sıraya yanlanmış uyuklarken, Kimya Öğretmeni Selçuk Bey elementlerle elementlerin köklerini anlatmaya başlamış.

Bir ara gözü bana ilişmiş, hafiften kestirdiğimi de görünce başını sallamış ve bağırmış:

-Ali tahtaya gel.

Yanımdaki arkadaşın dirsek vuruşuyla, uyandım. Durumu kavrayınca da uyku sersemliğim çakılmasını diye dik adımlarla tahtaya doğru yürümeye başladım.

-Yaz arslanım Cu yaz.. Büyük harfle "C" küçük harfle "u"... "Cu"yu vazoom.

-Şimdi de yanına büyük harfle "SO" yaz. Onu da yazdım.

-O'nun sağ altına bir "4" koy... Tamam oldu. Söyle bakalım arslanım bu bir köktür ama ne kökü?

Uzun süre düşündüm; bu kök ne kökü olabilir diye... Bir türlü bulamadım, bir sıkıntı çöktü yüreğime.

Öğretmen:

-Söyle haydi arslanım, ne kökü bu, deyip duruyordu.

Sonunda dayanamadım:

-Zikkimin kökü, dedim.

Selçuk Bey:

-Aferin arslanım iyi bildin, dedi. Ben de sana mükâfat olarak bir simit veriyorum. Zikkimin köküne katık yaparsın...

Ali KOCAMAZ
Akcamı Mah.Şeyh Sadık Sk.No.16
Eskişehir

Bulmak zor...

Edebiyat dersinde imtihandaydık. Öğretmen, soruları sorduktan sonra:

-Bütün kitaplar içeri, dedi. Bakan haysiyetsiz, şerefsiz, namusuzdur.

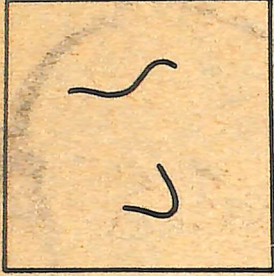
Ortalardan ince bir ses yükseldi:

-Hangi bakan öğretmenim?

Ayhan ATAKAN
Türkîş Blokları. Seyfi Demirsoy
Mah. Erda sok. 89/7
İçaydınlık evler/ANKARA

"Az gelişmiş anahtar 12'yi en iyi tamamlayan
5 okuyucumuz 100'er lira armağan kazandı lar.

Kazanan okuyucularımızın
isimlerini ve türettikleri
şekilleri yayınlıyoruz:

ANAHTAR ŞEKİL

Mehmet GÜREVİN
6. Cadde No: 9/4
Bahçelievler
ANKARA

Hüsnü ÖZYILDIRIM
Defterdar Yokuşu
24/6 Cihangir
İSTANBUL

Cengiz YAZICI
Öğretmen Evleri Basın
Sitesi Yeni Birlik Ap. D. 6
KONYA

Cumhur GAZİOĞLU
Çarşı Mahallesi
Çakmakçılar Sok. No: 7
TRABZON

Yılmaz ÇANKAYA
Çayır Sok. No: 43
Elmadag
İSTANBUL

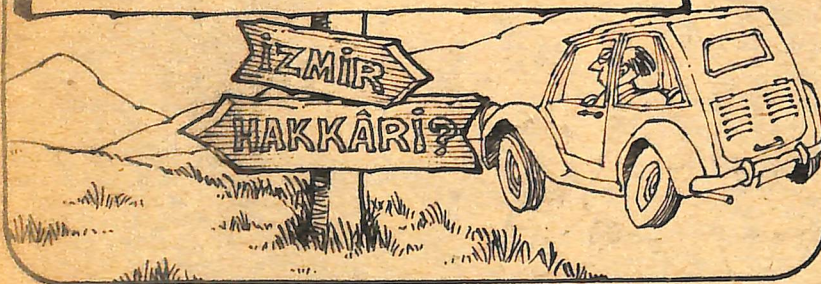
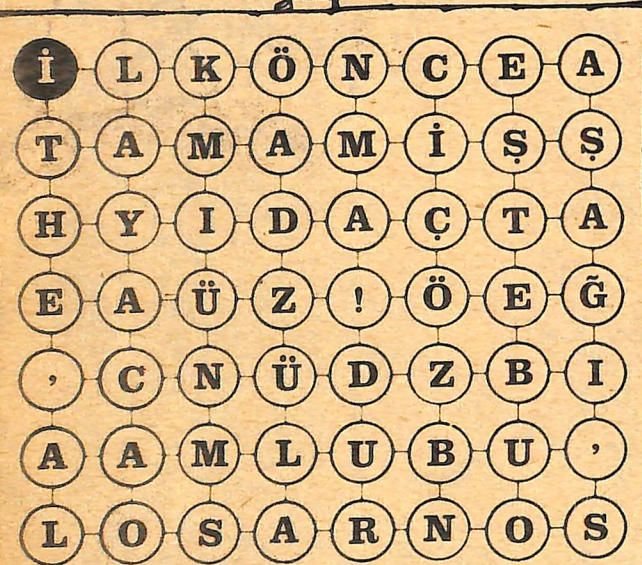
Bilmece bildirmece, eksik şekli bitirmece

KARELİ bulmaca... "7 Yanlışı Bulma" bilmececi.
Eş şekiller bulmacası... Bütün bunlar, artık
klasikleşmiş bilmece türleridir. ÇARŞAF ise 14 sayı-
dır bu köşede, okurlarına çok daha değişik bir örnek
sunmaktadır.

BİR ŞİFREMİZ VAR

Ama bu şifreyi nasıl çözeceksiniz? Size bu konuda pek yardımcı olamayacağız.
Vereceğimiz, dört ipucundan ibarettir:

1) Butacağınız, 12 kelimelik bir cümledir. 2) Başlangıç harfi siyah daire içindeki
(i) olacaktır. 3) Kelimeler, harflerin yatay ve dikey bir çizgi doğrultusunda
birbirini izlemesi sonucunda oluşacak, çarpaz sapmalar yapılmayacaktır. 4) Her
harf sadece bir defa kullanılacaktır.

CEVAP: İlk önce aşağı, sonra sola, eh tamam işte bu bulmacayı da gözdünüz!

Amacı, bir "Az Gelişmiş Anahtar" dan hareketle, yeni şekiller oluşturmak, değişik ve anlamlı resimler üretmek olan bir bilmece...

Şimdi siz de sayfanın altındaki kupon üzerinde gördüğünüz "Az Gelişmiş Anahtar"ı geliştirebilirsiniz. Şekli tamamladıktan sonra isim, soyadı ve açık adres bölümlerini doldurup kuponu keserek, bir hafta içinde bize yollayınız.

DIKKAT:

a) En başarılı şekli çizen 5 okuyucumuz 100'er lira ikramiyeye hak kazanacaklardır.

b) İkramiye kazananların isimleri, iki sayı sonra yayınlanacaktır.

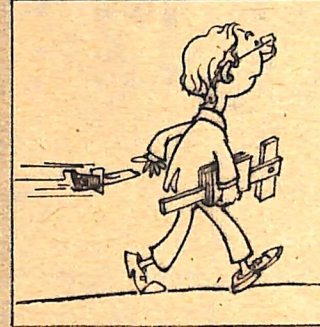
c) Türettilen şekillerin, mutlaka kupon üzerine ve "Anahtar şekli" belli olacak biçimde ince siyah, ya da kırmızı tükenmez kalemle çizilmesi gerekmektedir.

Adres:

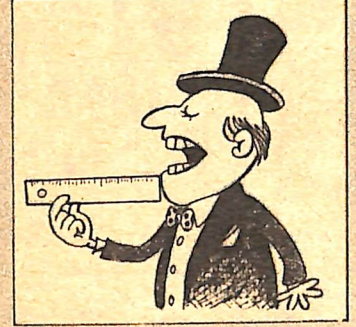
"Az Gelişmiş Anahtar 14" Çarşaf Der gisi, Mollafenari Sok. No: 30-32 Çağaloğlu-İSTANBUL

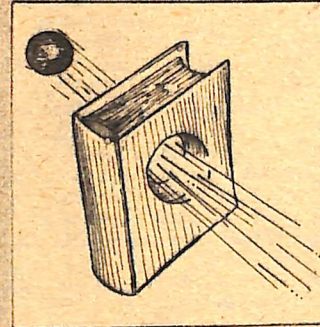
1) Burada mühim olan nedir?

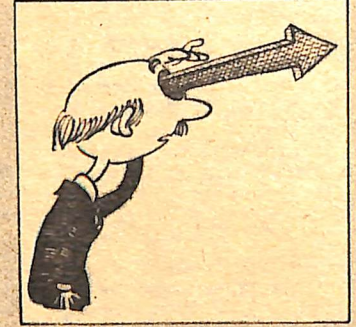
2) Öğrenci nereye gidiyor?

3) Bu adam nasıl konuşuyor?

4) Bu nasıl bir kitapçı?

5) Bu nasıl görüştü adamdır?

CEVAPLAR: 1) Beyazlık. 2) Kimyurduya. 3) Ölümlü. 4) Toplatılmış. 5) İleri görüşlü.

Çarşaf

İKRAMİYELİ
BİLMECE KUPONU

AZ GELİŞMİŞ
ANAHTAR 14

Adı, Soyadı:
Adresi:

Çarşaf

Haftalık
Mizah Dergisi

YIL: 1 SAYI: 14

Sahibi: EROL SİMAVİ

Genel Müdür: Nezi DEMİRKENT

Genel Yayın Müdürü: Çetin EMEÇ

Sorumlu Müdür: Semih BALCIOĞLU

Basıldığı yer: Hürriyet Ofset
Matbaacılık ve
Gazetecilik A.Ş.

Adres: Çağaloğlu,
Mollafenari Sok.
No: 30-32
İSTANBUL

Telefon: 28 68 75

Alamanya... Alamanya...

Bizden avanak bulaman ya...

**Tek tek basaraktan... Bade süzerekten... İnci dizerekten,
Nöri Gantar'la, Cemil Hakmen'in Almanya seyahati...**

KAYNANALAR'ın Almanya'ya gelişinde, yer yerinden oynadı. Ama biz burada kayna beklerken karşımıza iki açığöz kayınbaba çıkınca pek şaşırдық.

Hizmetçi Döndü dahil, bütün kadınları Nöriye'yi de, Ticien Hanım'ı da evde bırakmışlardı kurnaz yol bekçileri.

Ve, daha ilk adımdan "İki Kayınbabanın Seyahati", vaktiyle kahkahalar atarak okuduğumuz "İki Çalgıcının Seyahati"ni gölgede bıraktı. Nöri Bey ile öteki baba Timur Bey, Alfred Müller ile Frederik Şüller'e taş çıkardılar, serüvenleriyle.

Hava alanında, Hürriyet Münih Ofisi eliyle İstanbul'dan gelen telgraf Nöri Beyin, aynı zamanda hukuk danışmanı olan arkadaşı, öteki babanın eline tutuşturuldu. Timur Bey açtı, okudu.

**Dikkat et Kantar'a
basmasın mantara
NÖRIYE**

Telgraf okunduğunda hava alanında, terminale götürülmek üzere yolcular, otobüse bindirilmişti. Mantarabasmamak hususunda arkadaşını uyarmak isteyen Timur Bey, Kantar'ın bir ayağının karşısında oturan sarışın genç kadının iskarpinine hafif hafif değmekte, hatta üzerine basmakta olduğunu görünce çılgına döndü.

"Nuri Bey kardeşim... Katipin mantara basmak yok Monşer!..

"Mantar mı gardaş?... Ülen sen böyle mantarı hangi dağda gördün?"

Ondan sonra mantara basmamak hususunda çok dikkatli oldular... Nuri Bey ikide bir: "Kantar Bey öğ-lüm!.. Basacağın yere önce şöyle iyicene bir bak, ondan sonra bas!.." diyordu kendi kendine...

Bu suretle bütün Almanya'yı meşhur şarkıda olduğu gibidolaştılar: Tek tek basaraktan!... Bade süzerekten!.. İnci dizerekten!...

Hava terminalinde çok can sıkıcı bir olay çıktı. İzbandut gibi iki Amerikalı bizimkilerin yanlarına yaklaşıp, kaşla göz arasında, ceplerine birer zarf soktu... Aman gardaş... Esrar bile koyabilirler... Nöri Bey zarfları yere attı... Amerikalılar yakalandı... Meğer adamlar, uçak fabrikatörü imiş... Bizimkilerin meyve suyu numarası altında Avrupa'ya uçak satın almaya geldiklerini sanarak ceplerine dolar dolu zarflar sokmuşlar... Aman dikkat... Avrupa'da Ankara yolcularının ceplerine zarf koyanlar var!...

Nöri Beyi karşılamaya gelenler arasında romatizma tedavisi için Münih'te bulunan Danıştay üyelerinden yaşlı bir zat onlara tarihi malumat

verdi: "Ne garip bir tesadüftür... Kantarzade'nin yıldönümünde siz de Münih'e teşrif ettiniz... Efendim Kantarzade, Kara Mustafa Paşa'nın Viyana seferine iştirak etmişti. Sonra kendi akıncılarıyla birlikte sağa saparak, Ren Vadisinde büyük fütuhatta bulundu. Fakat cephane tükendi... Silahları da kırıldı... Böylece kırık silahlar elde, fişekler bitmiş... Perişan vurgun geriye döndüler... O sıralarda Kara Mustafa Paşa'nın boynu vurulmuştu... Kantarzade için de aynı emir çıktı, yalnız: "Bu herifi vurunuz ama boynundan değil... Öyle bir yerinden vurunuz ki tarihler yazsın ve nesillere ibret olsun..." dediler. Öyle de yaptılar... Sizin Almanya seferiniz İkinci Kantar Seferi oluyor..."

Nöri Gantar dehşetle dinliyordu. Sahiden de kırılmış silah elde, fişekler bitmiş, cephane tükenmiş, İstanbul'a dönmek Nöriye'nin karşısına çıkmak!.....

Korkunç şey!.....

Bunun için önceden çok çalışmışlardı, iyi hazırlanmışlardı doğrusu... Uçakta kimse ile konuşmamışlar, yüksek sesle, kendilerine en lüzumlu şeylerin Almanca larını iyice ezberlemişlerdi:

"Bitte ayn küss Fröylayn": Lütfen bir buse!... "Küçük Hanım!.. Bitte Fröylayn, 6 pillen doğum kontrolen: Lütfen hanım kızım, en acele tarafından 6 adet doğum kontrol hapı!"

Derslerine yüksek sesle çalıştıkları için sarışın hostes hemen koşup getirmiş ve:

"Paketler beşerlik... Bitirin hemen ben yenisini getiririm!" diyereközür de dilemişti...

Avrupa nezaketi başkadır. Daha neler, ne cümleler vardı defterde. Dil

dersinde yoruldukları zaman defteri kapatıp şarkıya başlıyorlardı.

**NÖRI GANTAR,
KANTARIN TOPUZUNU
KAÇIRINCA**

Nöriye'nin korsesini, Ticien Hanımın kremini, Döndü'nün sütyenini al-

mak için girdikleri Kauffhof mağazasında canlarını tehlikeye soktular. Nöri Bey elektrikli merdivenlerde ölümlüdeki basamakta duran kâtipte:

"Haydi Kâtip Efendi!... Zıpla öğ-lüm!.. Bu kat!... Bu iskeleye çıkacağız, dedi ise de herif bir türlü cesaret edip zıplayamadı. Kaçırıldı katı. Üç çıkınca bu sefer Nöri Bey tutturamadı... Döndü kâtip zıplayamadı... Beşte Timur atlayamadı... Yedinci katta güç attılar canlarını merdivenden...

İş bahsine gelince... Kantar Meyve Suyu büyük ilgi uyandırdı... Hele yeni çıkarılacak Padişah Şerbeti... Bunun gizli formülünü size ben açık-lyorum:

Nar suyu+Üvez suyu+Havuç suyu Zencefil+Karanfil+Sınameki+Tarçın.

Bu şerbet şimdi Almanları Ortak Pazar'dan daha çok ilgilendiriyor. Geçen gece otelde bir teerrübe yaptık. Teerrübe için kendisine şerbet içirilen Münih Belediye azasından yaşlı bir zatın eşi ertesi günü Nuri Beye şöyle yalvarıyordu:

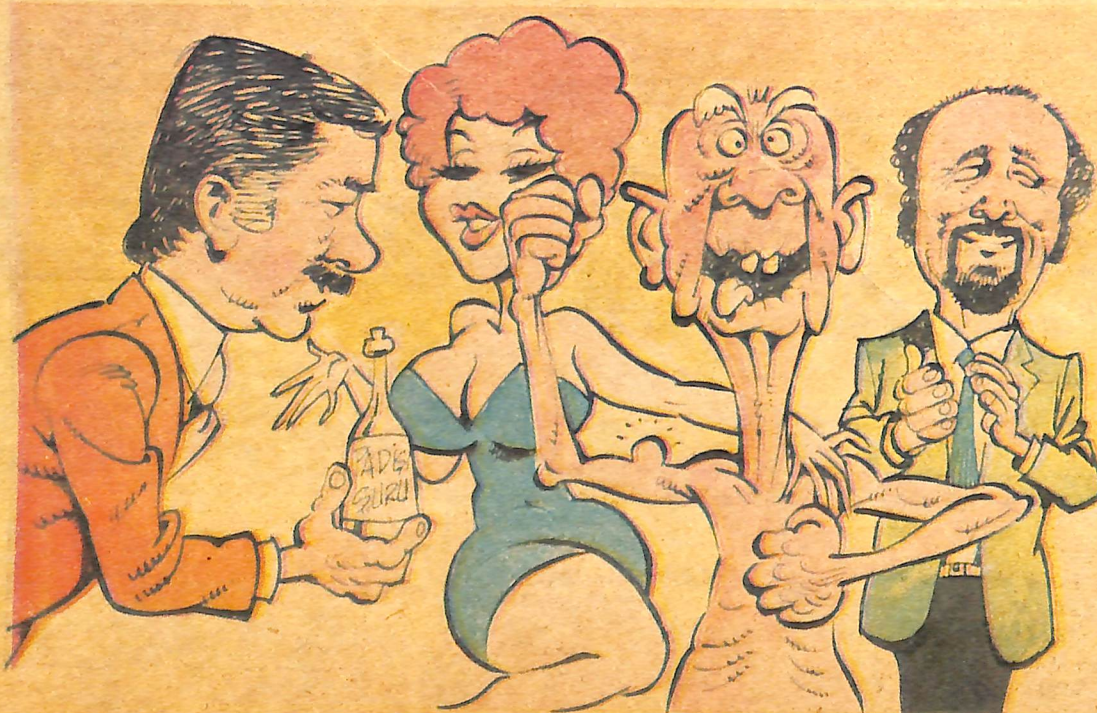
"Bu gece de, o şerbetten kocama içirsenize... Ne olur?..."

Padişah şerbetinin ilanlarında da şu cümle göze çarpıyordu:

"Güzel kadınlar topluluğunda el-lerinize kelepçe vurdurmadan bu şer-betten içilmesi yasaktır. Aksi halde mesuliyet kabul edilmez"

İşte böyle... Şimdilik bizim Nöri Bey kardeşimiz:

-İnşallah Kantarın topunu kaçır-madan, Nöriye'ye kavuşuruz... Gan-tara dikkat, Nöri Gantar!... diye has-ret çekmekte...

Garsaf

YUMUŞAK İNİŞ